

RÁBSKÉ

noviny

66

2026

Loučení s předškoláky
a pasování na prvňáčky v MŠ Rabí

Obsah

3	Informace z radnice
4-5	Komentář starosty
6-7	Rabí 17 „bazar“
8	Informace z radnice
9-11	MŠ Rabí—loučení s předškoláky
12-13	Stříbrný Cyril pro RN
14	Den dětí s hasiči města Rabí
15	Minulost a budoucnost Babáku
16-17	Sraz harmonikářů v Čepicích
17	Čepická pouť
18	Výlety s ROSou
19	Čepičtí v divadle
20-21	Rozhovor: Hana Rudová
22-23	Čepidlo
23	Prvomájový běh
24	Plamen: SDH Bojanovice
25	Zimní setkání mladých hasičů
26	Olympiáda v MŠ Rabí
27	MŠ Rabí: fotopast, úklid
28	Turnaj v dámě
28	FK Budětice
29	Masopust v Čepicích
30-31	Obrazem
32	Bývalá synagoga v Rabí
33-35	Usnesení zastupitelstva
36	Kalendář akcí

Opět s velkým zpožděním. Vím. Na rovinu se přiznávám, že čtyři čísla ročně je stále ambicióznější a stále hůře dosažitelná meta.

Proč? Co je jinak?

Není to tím, že by nebylo o čem psát nebo by se nám nechtělo. Naopak. Děje se toho stále více. Letos například přibyl Food festival v Rabí nebo se město zapojilo do aktivit Destinace Sušicko. Na vině je rostoucí objem práce a profesionalizace Infocentra města Rabí. To bylo z jara převedeno pod nově vzniklý spolek Měšťanka Rabí, jehož zakládajícími členy jsou město Rabí, ROSa a vedoucí IC, tedy já. S tím bylo spojeno nastavování procesů, najímání brigádníků, vytváření koncepce IC a nastartování dramaturgie. Do sezóny jsme navíc vlétli rovnýma nohama. Návštěvnost od prvních dnů Velikonoc raketově stoupla a stabilně narůstá na současných 5 000 návštěvníků (o 28 % více oproti loňsku). Roste i délka času, který turisté v Měšťance Rabí stráví, a sofistikovanost dotazů. To, co bylo loni možné, kdy jsem mohla noviny sázet během směny za přepážkou, se stalo letos příběhem z žánru fantasy, nebo možná už sci-fi. Nechci se vymlouvat, a už vůbec si nechci stěžovat. Máme velkou radost, že Měšťanka Rabí šlape, je navštěvovaná, že má smysl. A i když ještě neskončila tato sezóna, už se těšíme na tu následující, pro kterou po letošní zkušenosti máme velké plány. Ty jsou zatím tajné, ale budou úzce propojené i s našimi informačními kanály včetně novin, a věříme, že Měšťanka bude stále více sloužit nejenom turistům, ale i místním. A snad se nám příští rok zadaří, sezóna nenaruší redakční plán a ve schránkách opět najedete čísla čtyři. Nyní vím, že letos budou celkem pouze tři. Tak to je. To jest ke zpoždění, přejdeme k blízké budoucnosti.

Plán byl vydat jedno číslo z kraje června, které by shrnulo bohatý spolkový život, jakým naše tři obce z jara vždy žijí. A další číslo vydat v září, které by vás občany seznámilo s volebními programy kandidujících subjektů, představilo kandidáty a kandidátky na post zastupitelů a zhodnotilo uplynulé čtyři roky. Žádná politická rošáda se ale nekoná—co je mi známo, kandiduje jenom jeden subjekt, a navíc ve více méně stejném složení jako doposud. Není tedy na místě dělat tlusté čáry a hodnotit, protože se prostě jede dál. A tak si nechejme téma voleb na podzimně-zimní číslo. Budeme už znát své zastupitele a ti se už teď jistě těší, až se nám v příštím vydání RN představí. My se těšíme také.

Tereza Freidingerová, šéfredaktorka RN

město
RABÍ

Z radnice letem světem

Žínek: Letos byly dokončeny úpravy ve skladu materiálu „Žínek“, které spočívaly v reorganizaci uskladněných komodit inertních materiálů, jejich třídění atd.

AlzaBox: Řešíme s Plzeňským krajem převod pozemků v Rabí, které jsou naproti bytovkám u odstavného pruhu, kde budeme umisťovat AlzaBox.

Měšťanka Rabí, z.s.: Rozpohybovali jsme Měšťanku Rabí, spolek založený městem a Rabským okrašlovacím spolkem, který nově zajišťuje služby infocentra a organizace dopravy a podílí se na komunikaci města. Již máme zavedeno elektronické skladové hospodářství a platební terminál a provoz o prázdninách je zajištěn šikovnými brigádníky. Ještě není polovina prázdnin a naše prostory navštívilo přes 5 000 turistů a místních. Ti využívají hlavně rábskou herničku v 1. patře domu Měšťanka Rabí.

Návštěvnícké parkování: Stran parkování v Rabí v době letních prázdnin dochází k přechodné úpravě dopravního značení v celé obci. Důkazem jsou přemístitelné značky na podstavcích. Snažíme se koordinovat dopravu a parkování turistů, aby nám

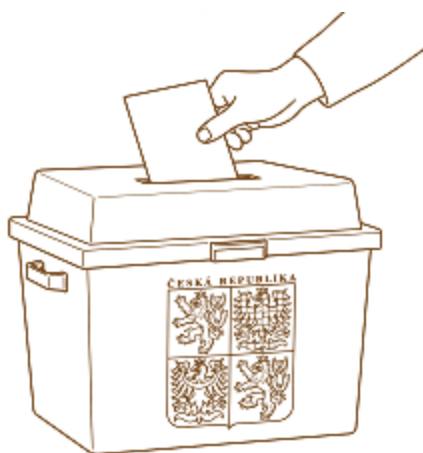
občanům přinášela co nejmenší potíže v našem běžném životě. Nikdy to nebude jako na samotě u lesa, ale věřte, že děláme, co můžeme. Zapracováváme nové brigádníky, kteří často čerstvě a na dobro opustili základní školy, aby se formovali na jejich první brigádě. Žádný učený z nebe nespadl. Místní prosíme, pokud ještě nemáte parkovací kartu, aby si ji vyzvedli na MěÚ Rabí a viditelně ji umístili za sklo vašeho auta. Výrazně tím pomůžete s organizací parkování.

Rábská kašna: Koruna kašny byla opatřena korunou, která usměrňuje tok vody.

Bytové domy: V bytových domech jsou osazeny nové kalorimetry s dálkovým přenosem. Na výměnu vodoměrů se co nevidět vrhneme.

Bojanovice: budeme instalovat schody na pláž, ale musíme vyšetřit potřebný čas.

Miroslav Kraucher (starosta)

Volby do obecního zastupitelstva 2026

Málem bych zapomněl. Den voleb do zastupitelstev obcí byl prezidentem již vyhlášen na **10. a 11. října 2026**. Zatím není jasné, kolik kandidátek bude v obcích vytvořeno, ale všem potenciálním uchazečům o post zastupitele a zastupitelky přeji jen to nejlepší. Naše nezávislé sdružení s malými změnami se opět bude ucházet o vaši přízeň, abychom mohli v rámci možností co nejlépe spravovat naše okolí.

Miroslav Kraucher (starosta)

Že nám Zásilkovna dala košem?

Po odstranění Z-Boxu se zdálo, že se Rabí vrací v čase. Najít nového provozovatele výdejního boxu nebylo jednoduché, ale nyní se snad blýská na lepší časy. Pokud vše dobře dopadne, mohl by v Rabí brzy stát nový AlzaBox.

V posledním 65. vydání RN z 3. února 2026 jsme vás informovali o odstranění Z-Boxu. Tímto krokem jsme se opět vrátili trochu zpět v čase. Pokud z jakéhokoli důvodu nevyužijete služeb naší Pošty Partner, budu pro to mít pochopení. Přeci jenom pošta jako taková zaspala, co se dalo, a funguje víceméně z podstaty, kdy obec poště dělá akorát vazala. Máte však možnost kdykoliv využít zásilkových služeb nejbližší v Žichovicích (Z-Box) nebo v nedaleké Sušici.

Z vlastní zkušenosti vím, že je to mnohdy trochu časově náročné. Schválně jsem si zapnul stopky, když jsem si jel vyzvednout zásilku do AlzaBoxu v Sušici a do Z-Boxu v Žichovicích. To vás určitě napadá, proč jsem všechno nenasměroval do Sušice? Dostupnost zboží a nahodilý souběh dodání byl prostě takový. Jel jsem tedy do prázdninově nacpané Sušice, a pak do poloprázdných Žichovic, abych svou jízdu po zásilkách ukončil v přečpaném Rabí. Cílový čas: 45 minut a 20 kilometrů na tachometru.

Ochota ze strany poskytovatelů umístit v Rabí nějaký box

Plánované umístění AlzaBoxu.

Plánované umístění AlzaBoxu.

byla prakticky nulová. Ovšem až na jednu výjimku. Firma Alza projevila zájem zajistit zde tuto službu, pokud bude vůle na naší straně. Nejdříve bylo potřeba najít vhodné místo, které bude dobře obsluhovatelné a nepřivede například novou dopravu tam, kam ji nechceme. To jsme vyřešili za přispění několika stran. Jednáme o převodu pozemku do našeho vlastnictví, a také se sousedy o umístění boxu při hlavní silnici naproti bytovkám. Celý proces není jednoduchý. Věřím, že nenastane nějaká zásadní komplikace a těch 40 minut, které ušetříme, věnujeme rodinám či koníčkům.

Věděli jste, že společnost Alza nabízí ostatním zásilkovým firmám možnost využívat jejich box? Jednoduše tak může nastat situace, že vám bude v internetovém obchodě nabídnuto více dodavatelů, kteří vám zásilku nasměrují do AlzaBoxu. V AlzaBoxu můžete zatím vyzvednout i nový „řidičák“. Nebude dlouho trvat a přibudou k tomu i další doklady, včetně doporučených psaní, která dnes musíte vyzvednout na poště, pokud vás obvykle ve vaší pracovní době nezastihnou doma.

Miroslav Kraucher (starosta)

Pošta v Rabí: Experiment, nebo cesta do budoucna?

Proč jsme rozšířili otevírací dobu pošty na dvojnásobek, kolik nás její provoz stojí a co ukázaly první výsledky? O poště trochu jinak—bez velkého ega, klientelismu a politických frází. Jen se selským rozumem a čísly na stole.

Když jsem v předchozím článku projevil svůj osobní názor ke službám pošty, možná jsem vás nemile

překvapil. Přeci jako zástupce provozovatele pošty bych neměl kopat sám proti sobě. To je logické. Tvářit se, že je vše v pořádku, ačkoliv úplně není, a dělat tedy politiku, je běžné v té národní. V malých obcích se obejdeme bez velkého ega, klientelismu, lobbingu a intrik. My potřebujeme uplatňovat selský rozum. Velké ego užijeme pouze jako zrcadlo velkému egu někoho jiného, pokud nezvolíme jinak.

Poštu jsme dostali „příkazem“ před několika lety. Jinak by tu samozřejmě nebyla. Mohla za to reorganizace pošt a snižování jejich nákladů. Vrcholový management státního podniku Česká pošta se souhlasem státu

přenesl na naši obec své minusové položky a my se stali rukojmí systému. Hlavním důvodem je neschopnost vedení přizpůsobit takovou instituci trendům a posunout ji v čase z 20. století do současného. Ačkoliv tu nemáme koleje, použiji příměr, že poště ve všech směrech ujel vlak. Přesvědčit se o tom můžeme i v Rabí. Slovo konkurenceschopnost v tomhle odstavci vůbec není třeba ohýbat. Ta je v souvislosti s poštou nenávratně ztracena.

Proč tedy došlo k rozšíření provozních hodin v Rabí?

Berme to jako experiment, kterým si ověříme, jestli máme nějaké možnosti tu nekonkurenceschopnost zvrátit. Od dubna 2025 jsme původní a obtížně zapamatovatelnou otevírací dobu—každý den jinak s celkovým úhrnem 15 hodin týdně rozšířili na dnešních 30 hodin týdně—od pondělí do pátku 9–12 a 14–17 hodin. Abychom mohli rozšířit pracovní dobu, přibrali jsme novou pracovní sílu a pošta zaměstnává dva poloviční úvazky. Na konci roku 2026 provedeme analýzu a nasměrujeme provoz nejspíše do ideálních podmínek pro nás jako provozovatele.

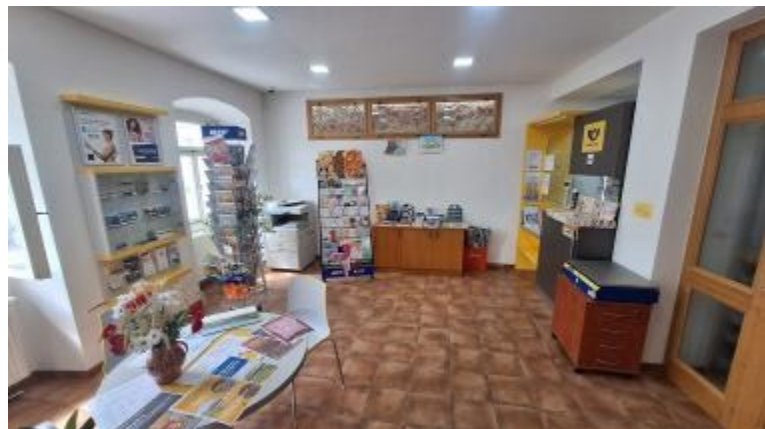
Zvýšení nákladů na provoz částečně pokrýváme dotací z Plzeňského kraje ve výši 150 tisíc Kč. Bez této možnosti bychom otevírací dobu ani nerozšiřovali. Průměrný příspěvek od České pošty na provoz pobočky je 24 tisíc Kč měsíčně, celkové mzdové náklady činí přibližně 60 tisíc Kč. Zajištění provozu náš rozpočet zatěžuje částkou přibližně 220 tisíc Kč ročně. Není zde však započten ušlý příjem z nájmu prostor místnosti, vytápění, elektřina a další náklady, které jdou na náš vrub a dříve si je hradila pošta jako taková, když byl provoz na jejích bedrech.

Zamysleme se nad tím, že obecní úřad, který se obejde bez pošty, tedy ji neprovozuje, může ročně utratit svých 200–300 tisíc třeba investicí do mládeže, opravou chodníku nebo jiným způsobem. To je realita. Taková obec totiž peníze nasměruje, kam potřebuje, a hlavně kam chce. My je směřujeme tam, kam nám to určil systém, tedy kam musíme. Občan obce bez pošty si dostupnost pošty vyřeší tím, že přijede do Rabí. Jak jinak, že? No a ten rábský občan mu to umožní, protože to zaplatí. Kdyby stát zohledňoval u přerozdělování peněz, že je tady pošta, možná bych nekňučel jako štěně. Zatím to dělá pouze kraj (moc děkujeme) a to jen z vlastní vůle.

Najít způsob, jak náklady udržet v rozumné výši a současně zachovat dostupnost služby, kterou však bude zákazník využívat, není opravdu jednoduché.

A co poštu uzavřít?

To je ostrá otázka, která vychází z toho, kam se trh i zákazník ubírá. Elektronizace státní správy, kurýrní služby a další pokrokové změny totiž nahrazují to,

k čemu nám dříve sloužila jen a jen pošta. Až její služby nebudou zákazníkovi dávat smysl, tak k tomu nejspíš dojde. Umístěním AlzaBoxu v Rabí služby pošty nijak nenarušíme, jelikož ty jen vyplňují to, co pošta neumí a nikdy umět nebude. Ano, protože zaspala dobu.

Jaký měl dopad na provoz rozšíření pracovní doby z 15 na 30 hodin týdně?

Zvýšil se průměrný počet transakcí se zákazníky ze 750 na 1 500 měsíčně. Jedná se o balíky, psaní, výdej zásilek, prodej losů a další služby. Celkový počet všech transakcí, které jsou v systému pošty zaznamenávány, vzrostl z 1 800 na 2 800 měsíčně. Do tohoto počtu se započítávají transakce se zákazníky, vnitřní transakce provozovny v systému pošty, uzávěrky, statistika a další provozní činnosti. Je zcela patrné, že atraktivita pošty se zvýšila. Není to však úplně náš občan, který k tomu přispěl. To je jen zdání. Získali jsme přízeň zákazníka, který většinou bez čekání využije naši pobočku, když projíždí Rabím.

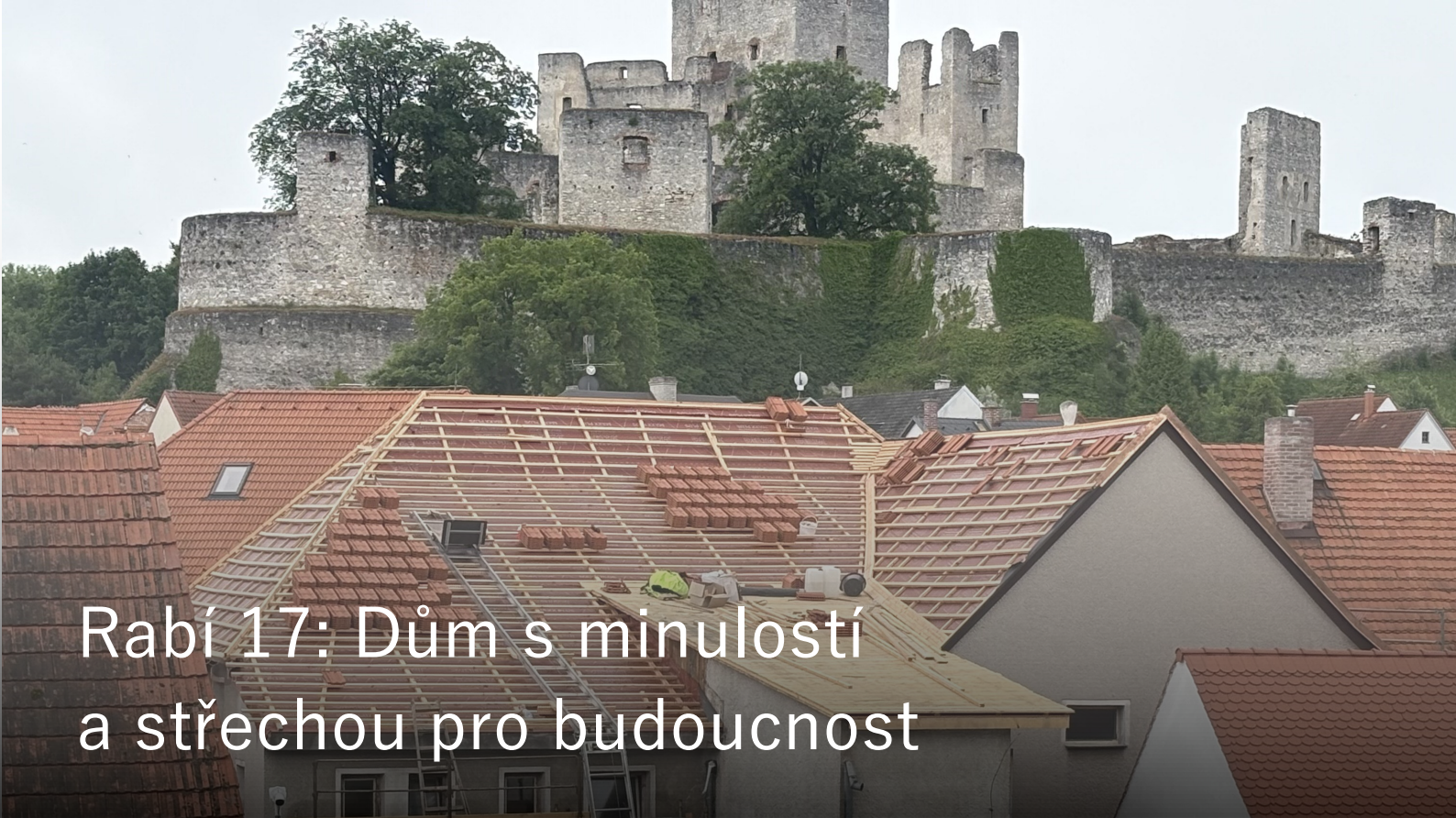
Závěrem však celé téma odlehčím

Můj osobní názor a celkový vhled do věci je vyprofilován tím, co všechno o provozu vím. Nemám ani žádný problém sdělit vám svůj názor, i když nepodléhá mainstreamu.

To, že se divím, kdo a proč využívá služeb pošty na malé obci, když já ji vlastně k životu skoro vůbec nepotřebuji, je nejspíš moje omezenost, nebo prostě jen názor člověka, který má datovku a ten mobil nějak obsluhuje. Chodit si pro doporučené dopisy, když vás nezastihli doma, vnímám jako obtěžování lidí zavedeným systémem, protože se pak musíte trefit do „otevíračky“, nebo si odběhnout z práce.

Selský rozum však velí: „To, co funguje, zachovejme, a vyřešme až to, co opravdu začne ztrácet smysl.“ Čas ukáže, jakým směrem se provozovatelé pošt, včetně nás zákazníků, budou ubírat.

Miroslav Kraucher (starosta)

Rabí 17: Dům s minulostí a střechou pro budoucnost

Budova na náměstí, které v Rabí říkáme „bazar“, má za sebou pestrou historii. Od hospody se sálem přes dům služeb, bazar Duha až k dnešním dnům, kdy přemýšlíme jak ji smysluplně využít. Když jsme ji koupili, pořídili jsme si spolu s ní také nějaké ty starosti. Jednou z největších byla střecha v dezolátním stavu.

Historický exkurz

Budova na náměstí, které v Rabí říkáme „bazar“, má za sebou pestrou historii. Dříve zde byla hospoda se sálem, později dům služeb, jídelna pro školu, ale i spořitelna.

Pan Turek (není to ten hranatý), potomek původních vlastníků, mi vyprávěl, že když byl malý, zemřel mu otec a jeho matka byla na provoz hospody sama. Vše v rámci možností zvládala i za přispění svých dětí.

Avšak režim byl neúprosný. Nebo... neúprosní byli hlavně jeho představitelé. Ti vystěhovali neúplnou rodinu do nedalekých Bojanovic, tuším, že do bývalé školy. Budova měla sloužit ve jménu socialistického lidu. Co kdyby na tom byli majitelé lépe než běžný socialistický občan? Trochu v té otázce cítím čecháčství. Žádný problém, závist je nám (dle výzkumů) totiž vlastní.

To bylo malé ohlédnutí za minulostí. Institut znárodnění je nám naštěstí dost vzdálený, protože „tenhle režim“ zůstal pro tentokrát ve volbách pod pětiprocentní hranicí a doufejme, že tam dlouho zůstane.

Od přání k realitě

Když jsem s vědomím pohnuté historie s panem Turkem čas od času přišel do řeči a říkal mu, že by bylo super, kdyby objekt se zajímavým pozemkem pod kulturákem

někdy prodával, ať myslí na obec, někde uvnitř jsem si říkal, že s přihlédnutím k jejich osudu, který se vázal k zabavení majetku, je to jen zbožné přání. Jedna z mála nemovitostí, která by mohla mít v budoucnu přínos pro obyvatele.

Když byl objekt i s pozemkem na prodej za 5,9 mil. Kč, tak se nám podařilo najít společnou cestu. Pan Turek upřednostnil nás a po vzájemné dohodě jsme za 5,6 milionu nemovitost pořídili (nákup jsme uskutečnili bez realitky). V té době běžely investiční akce, které bylo třeba financovat, tudíž jsme zvolili výhodný úvěr, kterým jsme pořizovací cenu v celé výši kryli.

Objekt je investice do budoucna. Dnes je využíván jako zkušebna metalové kapely, sobotní prodejna masa a uzenin, ateliér malířky a skladové prostory inventáře obce a Rabského okrašlovacího spolku. Dalším směrem může být vybudování klubové posilovny pro občany. Pohyb je totiž důležitý. No, jako že si tam přijdeš, zacvičíš a s endorfinem v krvi odcházíš, přeci. Sbíráme obecně inspiraci a hlavně síly k nezbytné úpravě svépomocí a k dalšímu rozvoji domu.

Alfa a omega „sedmnáctky“

Navazující pozemek v zadním traktu? Ten je „alfou a omegou“ a nákup jsme činili převážně kvůli němu. Letos jsme ho celý upravili, vyklidili a je připraven soustředit sběr vašich odpadů. Ony kontejnery

roztroušené pod kulturákem, i ty za traktor, jsou jen provizoriem.

Budete mít větve, bioodpad, textil, kovový šrot nebo třeba kartony? Přivezete autem a je vyřešeno. My se o zbytek postaráme. Ještě nainstalujeme kamery za přispění Plzeňského kraje. Ne, ty nikoho nešmírují, jen napravují to, co někteří jedinci nemají v sobě upravené.

Šťastnej starosta

Jo, vlastně jsem odbočil. To proto, že vám to chci všechno sdělit a nic nekoriguji pomocí umělé inteligence. Ležím na posteli s pásovým oparem a prostě to všechno ze mě padá do klávesnice, jak jsem z toho „šťastnej“. Z čeho? No, z té střechy. Ta byla totiž v „dezolátu“!

Ještě než jsme objekt koupili, řešil jsem osobně s majitelem zánovního auta poškození jeho vozu. Ano, spadla taška. Kapota byla proseknutá asi deset centimetrů—jako když otevřete konzervu. „Majitele objektu znám a pomohu vám problém vyřešit,“ říkal jsem tehdy. Když jsem si představil, co by taková taška udělala s lidskou hlavou, polévá mě horko ještě dnes. A když si uvědomím, že ráno pod objektem postávají děti čekající na autobus do Sušice, polévá mě ještě víc.

Pak jsme si usmysleli, že objekt koupíme. Koupili jsme si starosti? Sice ano, ale kdybychom to takhle brali, neposouvali bychom nikdy nic. Berme to tedy jako investici do budoucna a pro další generace. Jakmile jsme se stali majiteli, začala všechny zajímat střecha, okna a hlavně to, co s objektem vlastně budeme dělat a kdy to bude. To je normální a přirozené. Objekt jsme přece koupili především kvůli pozemku. A „bazar“ jako takový? Ten svůj smysl postupně najde.

Koupili jsme si starosti, které řešíme

Ale zpět ke věci. Granát plný starostí byl odjištěn. Třeba když od nás spadly tašky na střechu hospody u Vočka a následně se sesunuly na auto zaparkované pod ní. Brigádnice od Vočka byla našťastí fajn. Vočkovi jsem opravil střechu a slečně zase auto Jirka Hnídek ze Žichovic. Pojišťovna se postarala o finance.

Střecha jako z perníkové chaloupky potřebovala alespoň základní opravu, která se však dlouho jevila jako nespelnitelný sen. Až do chvíle, kdy na podzim zavolał Plzeňský kraj.

„Ano, tady město Rábí, dobrý den. Opravdu 800 tisíc? Na nějaký havarijný stav? Jestli nějaký máme? Máme!“ Přidali jsme jeden milion korun a ve výběrovém řízení se dodavatelem stal Petr Niebauer z Čimic.

Dnes se objekt pyšní krásnou střechou, která snad přežije několik generací. Ale ještě před dokončením jsem mnohokrát vyslechl: „To je hezké, že děláte střechu, ale co ta fasáda? Vždyť je to pro ostudu!“ Všeho do času!

Při provádění pokrývačských prací jsem využil lešení, které kolem objektu stálo, a pustil se do opravy celého pláště. A i když se dnes v médiích neustále probírá střet zájmů toho či onoho, operativně mi pomohl svými silami „Hobo-bobo“, můj táta. Za cenu několika jeho brigádnických hodin a mého času, který jsem obětoval na úkor kanceláře, jsme fasádu opravili a natřeli. Tedy ne celou. Část situovanou ve svém dvoře vyřešil soused Radek Sedláček. Tímto mu za naši obec děkuji—a hlavně za sebe, protože mi ušetřil dva dny práce.

Povedlo se! Když jdu kolem, hřeje mě u srdce, že jsem na chvíli odběhl z kanceláře a dokázal to zrealizovat prakticky jen za cenu materiálu. Pravda, ještě zadní část si vyžádá dva dny práce, a pak bude opravdu hotovo. A ti kocouři? Ti k opravenému břízolitu prostě patří. Příště okna, elektrika a další.

Text a foto Miroslav Kraucher (starosta)

Darem jsme dostali podíl na pozemcích v Rabí

Příběh darovaných pozemků: Kořeny rodiny dárce sahají do Rabí a Budčetic. Jana Luptáková, roz. Kratochvílová se narodila 1. května 1926 ve Vídni v rodině otce Eduarda Kratochvíla z Budčetic a Jany Kratochvílové roz. Uhlíkové z Rabí.

V letošním roce obdržela naše obec dar v podobě polovičních podílů na pozemcích od paní Jany Shropshire z Popradu, která je jedním z potomků paní Jany Luptákové (1. května 1926—19. února 2016). Za tímto darem se skrývá lidský příběh, který spojuje dvě sousední obce pod hradem Rabí.

Kořeny paní Jany Luptákové jsou stoprocentně spjaté s naším krajem. Její maminka Jana Uhlíková byla rodačkou z Rabí a tatínek Eduard Kratochvíl pocházel z Budčetic. Po předčasné smrti matky v roce 1928 sice osud zavál tehdy dvouletou dceru Janu na výchovu do Plzně a později za otcem do Vídně, pouto k domovu však nezmizelo. Přestože paní Jana prožila těžké válečné roky v Rakousku, kde čelila perzekuci úřadů, ihned po skončení druhé světové války v roce 1945 se vrátila zpět na Sušicko. V regionu svých rodičů opět zapustila kořeny—dokončila studia na sušickém gymnáziu, pracovala na podnikovém ředitelství Solo Sušice a v mzdové účtárně ve Staré Dlouhé Vsi. V Sušici také potkala svého budoucího manžela Miloslava Luptáka.

Již v roce 2016 jsem se pokusil oslovit vlastníky pozemků, kdy některé jsou do jisté míry strategické pro město, abychom se pokusili najít nějaké řešení. O deset let později se tak stalo a jsem za město velmi zavázán paní Janě Shropshire, její dceři a panu Miloslavu Luptákovi za tento vstřícný krok. Obdrželi jsme poloviční podíl na lesních pozemcích o celkové výměře 3 735 m², které částečně navazují na naše lesy. Dalšími pozemky jsou poloviční podíl na pozemku pod obecním chodníkem a vjezdem do nemovitosti místních obyvatel a pozemek pod bytovkami, který lépe zpřístupňuje dvě potenciální parcely a vede v jeho těsné blízkosti jednotná

Jana Luptáková—první zleva. Foto: Archiv město Rabí

Dar polovičního podílu strategických pozemků v Rabí.

Dar polovičního podílu lesních pozemků.

kanalizace a připojení k osvětlení. Darované pozemky jsou krásným symbolem toho, že vazba k Rabí a Budčeticům v srdcích rodiny přetrvává po generace. Děkujeme potomkům paní Jany Luptákové za jejich štedrost a za to, že pomáhají rozvíjet obec, ze které vzešel jejich rod.

Miroslav Kraucher (starosta)

Hasičárna v Bojanovicích už nebude bez vody

Vrt realizovaný za přispění Plzeňského kraje by svou vydatností mohl zásobovat vodou celou vesnici.

Pro tentokrát však poslouží „jen“ hasičárně. Ta je především společenskou místností pro místní obyvatele, kterých v Bojanovicích žije přibližně sedmdesát, ale využívají ji také chalupáři a další lidé, kteří jsou s obcí nějak spojeni.

Vrt hluboký 35 metrů je připraven k dokončení.

Realizační firma nyní zhotoví jeho zhlaví, napojí objekt na vodu a provede potřebné úpravy. Celkové náklady činí 518 485 Kč, přičemž Plzeňský kraj přispěl částkou 350 tisíc korun. I přesto, že se v budoucnu počítá s vybudováním vodovodu v Bojanovicích, bude mít vrt své opodstatnění i nadále. Poskytne totiž kvalitní pitnou vodu, která v této lokalitě některým obyvatelům stále chybí.

Miroslav Kraucher (starosta)

A group of children are playing on a wooden playground structure with a green slide. One child is sliding down, while others are standing on the platform or climbing. A woman is visible in the background on the grass.

Ze skluzavky rovnou do školy. Rábskou mateřinku opustilo sedm předškoláků

Z vrcholu skluzavky se ozývalo švitoření dětí, pod ní čekaly najpatí rodiče a paní učitelky. Ale také poslední "zkoušení" a rytířské pasování. Sedm budoucích školáků se postupně vydávalo na svou poslední „jízdu“ mateřskou školou. Právě tak letos v naší mateřské škole vypadalo loučení s předškoláky.

Na školní zahradě se sešly rodiny dětí, sourozenci i další blízcí, aby společně oslavili významný okamžik. Za zvuku písničky Školka už nám mává nastoupili předškoláci a začalo jejich poslední školkové odpoledne.

Hlavním bodem programu byla symbolická cesta ze školky do školy. Děti byly postupně volány na vrchol skluzavky, odkud sjely dolů mezi budoucí školáky. Jednoduchý nápad vykouzlil úsměvy dětem i dospělým a připomněl, že po prázdninách na ně čeká nová kapitola plná objevování, kamarádů i prvních školních povinností.

Poté následovalo poslední potvrzení toho, co se děti naučily, a pasování na školáky. Každé dítě si převzalo

drobnou pozornost a za potlesku rodičů i zaměstnanců školy se stalo symbolicky školákem.

Silnou tečkou celého odpoledne bylo překvapení, které pro zaměstnance mateřské školy připravila jedna z maminek společně s dětmi. Malí absolventi poděkovali za roky strávené ve školce a jejich vystoupení dojalo nejednoho rodiče i členky pedagogického sboru.

„Loučení bývá vždy směsicí radosti a dojetí. Jsme hrdí na to, jakou cestu děti během let ušly, a přejeme jim, aby do školy vykročily se sebevědomím, zvědavostí a chutí poznávat nové věci. Rodičům děkujeme za důvěru a spolupráci, které si velmi vážíme,“ vzkázala všem Eva Mešinová, ředitelka MŠ Rabí. ►

A JAK TO VIDÍ PŘEDŠKOLÁCI A PŘEDŠKOLAČKY?

Theo

**Jaké jídlo ti ve školce
nejvíc chutnalo?**

Theo: „Svíčková.“

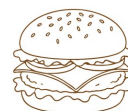
Viktorka: „Svíčková.“

Románek V.: „Hamburger.“

Rozárka: „Palačinky se šlehačkou.“

Románek M.: „Bramborový knedlíky.“

Pavlík: „Knedlík, špenát a masínko.“

**Která hra tě
ve školce nejvíc bavila?**

Theo: „Magnetická stavebnice.“

Viktorka: „Na házení a chytání balónku.“

Románek V.: „Ty tučňáci.“

Rozárka: „Magnetická stavebnice.“

Románek M.: „Auta.“

Pavlík: „Zajíčci.“

Viktorka

Románek V.

**Kam jsi nejraději
chodil/a na výlety?**

Theo: „Na zahradu a do herničky.“

Viktorka: „Do herničky a na výlety.“

Románek V.: „Tam, kde byl Pedro.“

Rozárka: „Na zahradu.“

Románek M.: „Ke kameni a jak jsme jeli
vlakem“

Pavlík: „Na hřiště s lanovkou.“

Těšíš se do školy?

Theo: „Ne. Byl bych radši tady.“

Viktorka: „Jo.“

Románek V.: „Jo.“

Rozárka: „Jo, těším se, až půjdu.“

Románek M.: „Jo.“

Pavlík: „Jo.“

Rozárka

Románek M.

Kam se chystáš na prázdniny?

Theo: „Do Itálie. Chtěl bych ale do Portugalska za Cristianem Ronaldem.“

Viktorka: „S babi na jógu a s hasičema na lodičku.“

Románek V.: „Já se chystám na Moravu, na pláž, a taky do ZOO.“

Rozárka: „Nevím. To se ještě musí rozmyslet s maminkou.“

Románek M.: „Na tábor, do Horažďovic do bazény a za Filipkem a Nelinkou.“

Pavlík: „Na Vysočinu k tetě Hely.“

Vzpomeneš si na něco, co paní učitelka říkala nejčastěji?

Theo: „Pomalů!“

Viktorka: „Běž jim pomoci!“

Románek V.: „Nekřič!“

Rozárka: „Uklízej, uklízej, na místo hračky dej!“

Románek M.: „Někopej do toho!“

Pavlík: „Pomalů!“

Mia

Pavlík

Eva Mešinová a Hana Nováková (MŠ Rabí)

„Vysoký standard redakční práce, tematická pestrost.“ Komise soutěže Zlatý Cyril vyzdvihla stříbrné RN

Letos v únoru dorazila výzva: „Přihlaste vaše noviny do nejstarší soutěže obecních zpravodajů Zlatý Cyril.“ Nechtělo se nám. Těch soutěží už je nějak moc. Nakonec jsme přece jen dvě čísla vytiskli, poslali do Olomouce a na celou soutěž úspěšně zapomněli. Dokud nás nepřekvapila zpráva, že se Rábské noviny staly finalisty.

E-mail s novinkou byl tak nenápadný, že zůstal několik dní bez povšimnutí. Až při prokrastinační chvíli promazávání spamu stačil jeden náhodný klik: „Váš obecní zpravodaj se umístil na 1.–3. místě v kategorii do 500 obyvatel.“

Reakce byla vlažná, mozek hned nesepnul. Čteme dál.

Výsledky budou vyhlášeny 4. července na Velehradě. „Na Velehradě? Taková dálka?“ přišla konečně nějaká emoce. „Tam nepojedeme, komu by se chtělo,“ hroutíme se. A pak nám to došlo. Na Velehradě. Na Dnech lidí dobré vůle. Jenom cynik nebo pozér by nejel. My nejsme ani jedno.

Pravda ale je, že nikomu se na prodloužený víkend a 400 kilometrů tam a zase zpátky nechtělo.

Na Velehrad

Tři statečné. Nebo možná odhodlané. Spíše zvědavé.

Směr Morava vyrazila posádka ve složení Tereza Freidingerová (šéfredaktorka), Marie Jamrichová (od založení novin pravidelná přispěvatelka) a Hana Nováková (zpravodajka z místní školky).

„To je skvělý. Pamatuji si, že jsme tam jednou ty noviny poslali a nikdo se nám nikdy neozval,“ vzpomínala Maruška. „A teď si jedeme možná pro zlato,“ snila s energií jí vlastní.

Projely jsme Jihlavu, objely Brno, sjely jsme z buchlovských serpentýn a od vyhlášení nás dělila jedna sprcha a převléknutí do slavnostního.

Stříbrný Cyril pro Rabí

Obřadní síň obce Velehrad byla do posledního místa zaplněná. Teplota stoupala. Jednak kvůli utěsněným oknům—venku probíhala velehradská slavnost a nebylo by slyšet ani slovo—ale i napětím.

Kategorie do 500 obyvatel se vyhlašovala jako druhá v pořadí.

„Tato kategorie tu ještě nebyla,“ začala moderátorka odpoledne. „Mě nesmírně překvapilo, že ty zpravodaje byly úplně špičkové. A dokonce si myslím, že možná byly i lepší než v těch větších kategoriích,“ potěšila nás. „U druhého a prvního místa jsme se nemohli dohodnout. Tam už rozhodovaly detaily,“ napnula všechny v místnosti.

Třetí místo získala obec Roprachtice v Libereckém kraji. Nám ony detaily přisoudily stříbrné místo a dřevěnou sošku Cyrila si odnesl Netínský zpravodaj.

Ceny byly rozdány. Největší úleva ale přišla ve chvíli, kdy se konečně mohla znovu otevřít okna a začala živá debata nad stránkami vesnických a městských příběhů.

Velerády z Velehradu

Stříbro nás nejdřív mrzelo, ale když nám došlo, jaký kus cesty noviny ušly, zpráva, že u nás podle odborné poroty Univerzity Palackého v Olomouci vycházejí ve své skupině druhé nejlepší noviny v republice, nám zvedla náladu. Musely jsme si jen dát pozor, abychom po cestě domů nezpychly.

Kategorií bylo šest. Do 500, 2 000, 10 000 a nad 10 000 obyvatel—zde se vyhlášovalo 1.–3. místo. Dále zpravodaje, meziobecní spolupráce a rubrika, kde byl vyhlášen pouze vítěz. Celkem komise hodnotila téměř 300 titulů. Čtrnáct z nich bylo uznáno za periodika vysoké kvality.

„Ty naše noviny uspěly i přesto, že byly jako jediné vytištěné na kopírce v infocentru, a ne v profesionální tiskárně,“ hodnotila výsledek po cestě domů Hanka. „Podle grafika byly kvalitou srovnatelné. Ocenil, že máme dobré titulky a krásnou titulní stranu,“ pochvalovala si.

A byly jsme velerády, protože z Velehradu jsme si odvezly nejen Stříbrného Cyrila, ale i množství podnětů, jak se posunout ještě o level výš a dál.

O soutěži

Soutěž vyhlašuje Civipolis, o.p.s., Univerzita Palackého v Olomouci, Angelus Aureus, o.p.s. a Sdružení místních samospráv ČR. Cílem soutěže je zvyšovat standard a prestiž radničních zpravodajů v celém Česku. Odborná porota každoročně hledá a oceňuje špičkovou práci, která inspiruje a posiluje místní společenství. Soutěž za rok 2025 byla vyhlášena popatnácté.

Tereza Freidingerová (RN)

Foto: Tereza Freidingerová, Hana Nováková

Dětský den s hasiči na fotbalovém hřišti v Rabí přinesl spoustu zábavy i vědomostí

V sobotu 11. července se na fotbalovém hřišti konal dětský den s hasiči města Rabí, který nabídl malým i velkým pestrý program plný soutěží, zážitků a ukázek práce záchranných složek. Po celé odpoledne na hřišti panovala veselá nálada, kterou v pozadí doprovázela dětská hudba.

Na začátku si každé dítě vyzvedlo soutěžní kartičku a nahlásilo své jméno. Do této kartičky musely děti nasbírat celkem 9 razítek z každé disciplíny. Vyzkoušely si střelbu ze vzduchovky, chůzi na chůdách, krmení hladového šaška, házení kroužků, skákání v pytli nebo oblékání do hasičské výstroje. Nechyběla ani hra paměti, překážková dráha, při níž děti shazovaly plechovky pomocí džberovky, a také musely přejít po kladině s plnou lžící a náklad nevysypat.

Po splnění všech disciplín a odevzdání vyplněné soutěžní kartičky čekala na každého odměna. Děti dostaly sladkou medaili, diplom, omalovánky, a nakonec si mohly vybrat plyšáka.

Velkou atrakcí byl po celý den skákací hrad, ze kterého se ozýval dětský smích. Zajímavý program připravili

také zdravotníci, kteří přivezli sanitku a dětem předvedli základy první pomoci nebo třeba resuscitaci. Kdo chtěl mohl si prohlédnout sanitku i uvnitř. V dynamické ukázce nám předvedli práci s dronem, který vyhledával ztracené dítě.

Neméně oblíbené byly projížďky na hasičské čtyřkolce. K nahlédnutí byla i naše hasičská technika. Vrcholem celého odpoledne byla obrovská pěnová párty.

Na odpolední program navázala od osmi hodin venkovní taneční zábava, na které zahrála kapela Revival Gang.

Touto cestou bych moc chtěla poděkovat členům SDH Rabí, dobrovolníkům a zdravotníkům ze zdravotnizajisteni.cz, kteří se na této akci podíleli.

Jana Marková (SDH Rabí)
Foto Marie Jamrichová

Babák na Rabí? Kde to je?

Ještě před několika desetiletími se sem vozil odpad, dnes se snažíme toto místo postupně proměnit. „Babák“ má za sebou pestrou historii, ale možná před sebou zajímavou budoucnost. A pokud vše půjde podle plánu, nabídne jednou nejen upravenou plochu, ale i příjemné místo k posezení s výhledem do krajiny.

Když půjdete z náměstí směrem k JZD, tak po levé straně, kde končí pod kopcem zástavba, je zelená proluka, trafostanice a rumiště pokryté plevelem. Tam se od nepaměti až do 90. let shromažďoval bordel, odpad a šrot.

Ano, byly doby, kdy místní neměli popelnice a co neskončilo v kompostu za domem, šlo výhradně sem. Čas od času se něco naložilo drapákem a odvezlo nákladákem na skládku. Někdy přijel dokonce naplněný kukavůz od Žichovic, posbíral něco po Rabí, a pak to tady vyklopil i s odpadem ze Žichovic. Místo je dokonce evidováno jako bývalá skládka, ze které je odváděn poplatek státu za dočasné vyjmutí ze ZPF.

Tohle poněkud zanedbané místo jsme začali pravidelně sekat po roce 2016. Křovinořez a parta brigádníků? To je jen začátek. Nacházel se zde bujný plevel, který bylo nutné po posekání odvézt. Několik kontejnerů posekané hmoty, vidle a spousta potu. Takhle by to nešlo. Jelikož se zde nacházely různé pozůstatky z dávných dob, nebylo možné využít techniku, která by se rychle poškodila. Dokonce sem někteří místní odkládali odpady, jako by byl rok 1990. Vážení, tak takhle ne.

Já vím, první etapa proběhla loni, ale nebyla dokončena. Prostě nebyl čas. Letošní druhá etapa čeká na dokončení a věřím, že ji zvládneme. Upravíme plochu tak, abychom mohli pravidelně sekat technikou bez poškození nožů, ložisek a klikových hřídelí. Dokonce možná v budoucnu

nabídne horní plošina možnost posezení. Pokocháme se tak zajímavým výhledem do krajiny a dále odpočatí budeme pokračovat na vrch Březiny, odkud je to už jen kousek na nejkrásnější výhled na náš hrad. Ano, z této vyhlídky je vyobrazen hrad na poslední vydané poštovní známce.

Jestli se nemýlím, tak na tomto místě byla zachycena Magda Vašáryová coby Ema Destinnová, nebo Markéta Lazarová. I když jsme se od „Babáku“ hodně vzdálili, tak tohle místo, o kterém se zmiňuji, je opravdu magické, když kvetou třešně, které ho v kruhu lemují. A podobné magické může být i na Babáku.

Text a foto Miroslav Kraucher (starosta)

Harmoniky v Čepicích již popatnácté. Dorazil speciální host z Moravy

Půlkulatý ročník pořádali čepičtí hasiči s podporou města Rábí v místním tábořišti v sobotu 4. července. Program byl výjimečně doplněn o speciálního hosta Cimbalovou skupinu Aleše Smutného. Dorazilo 350 platících návštěvníků, 40 muzikantů a 31 pořadatelů a doprovodu. Nejstarším účinkujícím byl sedmasedmdesátiletý František Strnad z kapely Obšuka a nejmladším místní devatenáctiletý Štěpánek Kůs. Z největší dálky dorazili mezi harmonikáři Veselé heligony z Tábora, ze všech účinkujících pak speciální host z Brna.

Jednalo se o vsutku významné jubileum. Proto se na ni hlavní pořadatel Jarda Šuba připravil opravdu pečlivě a důkladně.

Něco změnit nepotřebovalo, například moderátor Michal Vybíral, tribuna z přívěsu nebo občerstvení, které připravují místní. Někdo napekl, někdo nakoupil, další strouhal, nakládal, griloval, krájel, točil.

Něco ale bylo letos jinak. V první řadě zvukaři. Celá léta tuto práci dělala rodina Ježků—Míla, Dan, Dáda. A dělali to dobře. Jenže na neustále se navyšující počet posluchačů už jejich aparatura nestačila, a tak sami Jardu navedli, aby se raději poohlédli jinde a práce se ujali profesionální mistři zvuku.

Další změnou byly stany. V začátcích této události jsme byli úplně bez stanů. O pár let později se mohli posluchači usadit pod vojenským stanem, pak pod dva party stany, které letos byly už tři.

Většina vystupujících je neměnná, ale alespoň jednoho se snažil Jarda pravidelně obměňovat, aby to bylo svěží, pestré a neokoukané. Letos dokonce zabrousil o dost hlouběji a pozval dokonce kromě harmonikářů i jednu cimbalovku.

Vystoupili místní Kůsovcí. Uskupení, které spontánně

vzniklo před dvěma lety a tvoří ho devatenáctiletý harmonikář Štěpa Kůs se svojí mamkou Lenkou a dalším místním hudebníkem Mílou Ježkem. U něj se nedá napsat harmonikářem, protože Míla je mistrem více nástrojů, takže jen „harmonikářem“ by určitě nestačilo.

Když začínali, neměli pro svoje uskupení žádné jméno, tak jim Jarda narychlo vymyslel prachobyčejné Kúsovci a ono jim to zůstalo.

Ty vystřídal Šumaváci, Obšuka, DUO Renatky, Zdeněk Krýsl, Veselé heligonky, Švitorka, Pavel Hlobík a Jiří Černý, Kúrovci a po nich speciální host Cimbálová skupina Aleše Smutného se zpěvákem Karlem Hegnerem.

O čepické setkání je mezi harmonikáři velký zájem a rádi by si na něm zahráli i další uskupení, to ale není z kapacitních důvodů možné: „Oslovuje mě hodně harmonikářů, ale musím je odmítat, technicky už by to nebylo možné,“ vysvětluje Jarda, který si vytvořil základní skupinu účinkujících, kterou celoročně hýčká. „O Vánocích jim všem zavolám a popřeji jim krásné

svátky. Pak jim zavolám opět v květnu, optám se na zdravíčko a ujistím se, jestli s nimi mohu počítat. Další telefonní hovor někdy v červnu už řeší praktické věci,“ dodává. Těžké je zejména dojednat poslední a první účinkující. Nikdo o tato místa nemá zájem. „Naštěstí Kúsovci a Kúrovci mi pomáhají tuhle překerní situaci vyřešit a nechávají se nasadit na tato nechtěná místa. Asi to bude těmi názvy. Podobná jména, podobná ochota,“ pochvaluje si Jarda.

Letošní ročník se podle Jardy Šuby opravdu vydařil: „Já jsem spokojený moc, tento ročník hodnotím jako nejzdařilejší. A asi si to nemyslím jen já, soudě podle ohlasů posluchačů. Dostalo se mi takové množství pozitivní zpětné vazby jako žádný rok předtím.“

Hana Sulánová (RN)

Svatý Antonín má čepickou pouť rád

Tento svatý muž má vlastně rád jakoukoliv pouť. Lidé se při putování zklidní, semknou a já nevím co ještě. Pravda, dneska už se neputuje jako dřív, ale o pouti se lidi stejně sejdou častěji než v běžné dny. V kapličky nebo třeba u kolotočů či na pouťové zábavě.

Z těch tří vyjmenovaných možností jsme si u nás mohli zvolit pouze tu první a druhou, tu poslední už jsme, k velké škodě, pěkných pár let neměli. Ale třeba jednou budeme moct napsat článek třeba v takovémto znění:

*V Čepicích měli jsme pouť na Antoníčka,
na mši krásně vyzdobená byla kaplička,
u kolotočů vyprázdnila se nejedna kasička
a na zábavě vypila se kdejaká štamprlička.*

Hana Sulánová (RN)

Žinkovy, Krušlov, Kraselov. Jarní výlety seniorů nabídly eleganci, včely i stroje

Děvčata, kam letos vyrazíme na výlety? Tak přesně tuhle otázku slyšíme pravidelně každé jaro nejen od děvčat-seniorek, ale i od mužů, kteří s námi výlety také absolvují. To, aby nebyla mýlka, že to je jen čistě dámská jízda. Už jsme viděli památky v okolí, v širším okolí a nezbývá než jezdit na naše půldenní výlety i na vzdálenější místa.

Pro první jarní výlet jsme zvolili zámek v Žinkovech. To je opravdu reprezentativní, krásně zachovalé a majestátní místo, kde jsme se cítili jako v opravdovém zámku. Drahuška Houdková nám vždycky domluví průvodce, a my rádi posloucháme a zapojujeme svojí fantazii.

Druhý výlet pro seniory naplánoval spolek ROSa do krásného včelína v nedalekém Krušlově, nejvýše položené vesnici v okrese Strakonice. Provázeli nás mladý, zábavný a sympatický průvodce pan Havlík a obdivovali jsme včelín Josefa Macha nejen zvenku, ale i uvnitř.

Byl to opravdu lidový všeueměl, který zemřel před 18 lety a letos by mu bylo 103 let. Jeho vyřezávaná díla jsou neuvěřitelně precizní, a dokonce i maloval, a to velmi hezky. O jeho odkaz se stará spolek a včelín není jen muzeální kousek, ale opravdu zde jsou včely a mají tam i výbornou medovinu, kterou jsme ochutnali.

Přítomní muži konstatovali, že jako svobodný mládenec měl na to všechno fůru času, protože mu do toho nekecala žádná ženská.

Na zpáteční cestě jsme se na doporučení našeho starosty zastavili v nedalekém Kraselově v Muzeu psacích strojů. Nenápadný vysoký dům, ale uvnitř pravé poklady. O nich nám poutavě a zajímavě vyprávěl majitel pan Kučera.

Řeknete obyčejné psací stroje—ale ony jsou velmi

neobyčejné. V expozicích najdete stroje americké, německé i české, s příběhem i bez něj. Stroje, které si zahrály i ve filmu, stroje z období Rakouska Uherska i 1. světové války, stroje z období první republiky i 2. světové války. Některé ani nevypadaly jako psací stroje, spíše futuristické modely.

A bylo stále na co koukat, na co se ptát a co obdivovat. Určitě doporučujeme navštívit, včetně malé expozice motocyklů ČZ.

Naše heslo je „i společná cesta je cílem“ a to vyjadřuje občas i naše pohodové autobusové bloudění bez navigace, ale kdo by pospíchal, je to přece výlet. A zakončení na Rabí má také své kouzlo v podobě spláchnutí zážitků oroseným pivem, nebo posezení u zmrzliny.

Tak v září zase společně vyrazíme, tentokrát do Nebílov. Už se těšíme!

Marie Jamrichová (RN / ROSa)

Čepičtí opět vyrazili za kulturou do Prahy, do Divadla Bez zábradlí

Celý podzim jsem napjatě sledovala stránky Divadla Bez zábradlí a čekala, až se tam objeví lístky. Věděla jsem, že pak musím jednat okamžitě, protože jsou většinou hned pryč. Přemýšlíte, o jakou hru by se tak mohlo jednat? Je to „Blbec k večeři“. Tuto inscenaci v divadle hrají už třicet let, za tu dobu odehráli—v podstatě ve stejném složení—už asi tisíc repríz a stále mají vyprodáno. Sen každého divadla.

Hra se na programu sice objevila častěji, ale my hledali jen sobotu. Našla se—3. ledna. Hned jsem volala Hance Vávrové, naší úžasné chalupářce, a také mamince Hanky Heřmáňkové, které divadlo patří. Poprosila ji o rezervaci lístků a začala zjišťovat zájem. Byl opravdu velký, přihlásilo se třicet tři zájemců.

Bohužel kvůli vážnějšímu zranění herce Cardy byl tento termín dvakrát přesunut, ale kdo si počká, ten se dočká. A my se opravdu dočkali. Sobota 18. dubna. Akorát zájemců už nebylo tolik. Zkrátka pak už ne všichni mohli, takže nakonec nás zůstalo jen dvacet.

Ale vlastně to dopadlo dobře. V prvním termínu by nás bylo málo na velký bus, takhle nás bylo akorát na bus malý. U Míly Vichra jsme objednali požadovanou velikost vozu a těšili se na ten dlouho očekávaný aprílový den.

Ten přišel. Všichni byli natěšení, v autobuse skvělá nálada. Proto není divu, že cesta do Prahy utekla opravdu rychle. Řidič pan Vichr nás vysadil na Karláku, odkud je to k divadlu už jen pár minut. Takže po chvilce jsme všichni pohodlně seděli ve svých sedadlech a nemohli se dočkat, až to začne.

Hned jak to začalo, nám bylo jasné, proč je o tuto hru takový zájem. Od začátku do konce to byla velká sranda, smích střídal smích, a to doslova a do písmene.

Po skončení představení jsme měli sraz v divadelní

kavárně, kam za námi kromě Hanky Vávrové přišla i většina herců, konkrétně Hanka Heřmáňková, paní Švandová a pánové Hrušínský, Vydra a Carda. S nimi jsme se společně vyfotili a prohodili pár milých slov. Pak jsme předali malé dárečky a šli si ještě v kavárně sednout k jednomu stolu, který jsme tam měli zamluvený.

Hanka Vávrová nám všem na přípitek objednala sklenku prosecca, a pak jsme už jen s oběma Hankami a paní Janičkou Švandovou strávili minimálně hodinku příjemným povídáním, vesměs veselými zážitky z divadla.

Byl to opravdu nesmírně příjemně strávený čas, všichni jsou obdivuhodně milí a pohodoví. A kdyby kavárna neměla zavíračku, seděli bychom tam jistojistě ještě teď.

Cesta k autobusu utekla ještě rychleji než ta od něj. Každý potřeboval sdělovat své dojmy.

A cesta autobusem domů? Ta utekla úplně nejrychleji. V pozdní době a po takovém zážitku ji každý proklímbal.

Díky našim hasičům máme další krásný zážitek. Celý bus uhradili oni. Svým členům poskytli i příspěvek na vstupenku. A také díky Hance a celému divadlu. Díky nim to nebyl jen skvělý divadelní zážitek, ale skvělý divadelní zážitek s bonusem.

Hana Sulánová (RN)

ROZHOVOR

Hana Rudová: „Chceme být Rabským především dobrým sousedem.“

Od dubna stojí v čele hradu Rabí nová kastelánka Hana Rudová. S největší hradní zříčeninou v Čechách je profesně spojená už od roku 2001, kdy zde začínala jako průvodkyně a pokladní. Od roku 2017 působila jako zástupkyně kastelána. Vystudovaná historička a absolventka Filozofické fakulty Jihočeské univerzity i Univerzity Pardubice se stala po Aleně Kraslové druhou ženou v historii hradu, která tuto funkci zastává.

Jaké byly první kroky nové kastelánky?

Aprílové. Bylo 1. dubna a rozbilo se nám čerpadlo na veřejných toaletách. Situaci jsme vyřešili a mohli se věnovat organizačním záležitostem. Už 2. dubna jsme měli otevřeno.

Když přijeli letos v dubnu pravidelní návštěvníci, co viděli nového oproti loňskému dubnu?

V tuto chvíli nic. Změna nebude revoluční, ze dne na den. Půjdeme cestou evoluce, postupnými kroky. Mám vizi, kam chci dojít, musí se ale spousta věcí zařídit, vyjednat.

Ty jsi s hradem spojená čtvrt století. Od roku 2001 jsi zde byla průvodkyně. Jak se vyvinul tvůj vztah k hradu?

V základu je neměnný. Je to srdeční záležitost. Místo, které mě nepřestává bavit, zajímat. Pořád je tu spousta skrytých věcí. Například teď jsme se věnovali archivnímu výzkumu, snažili jsme se zaplnit bílá místa v naší historii a narazili na osobnost Kryštofa Chanovského z Dlouhé Vsi.

Co je to jeho fascinující pouto k hradu?

Přímo tady bydlel. Fascinující je hlavně jeho příběh. Na to, že se v dobových pramenech uvádí, že to byl muž konfliktní a ne úplně hezkých vlastností—byl vznětlivý, chamtivý—tak si dokázal vybudovat poměrně zajímavou

kariérní cestu, kdy se dopracoval, mezi dvacet nejdůležitějších lidí ve správě českého království. Dokázal dobře koexistovat na habsburském panovnickém dvoře, a to i navzdory tomu, že členové rodiny nepodpořili Habsburky v roce 1618. Ustál to a nepřišli o majetek v rámci konfiskací po stavovském povstání.

Slyším, jak zaníceně o historii mluvíš. Hrad je ve správných rukou. Ty jsi doktorka historie s akademickou a publikační trajektorií. Přetaví se vaše archivní badatelská práce v odbornou publikaci?

Ano. S kolegyní Vendulou Hnojenskou a archeoložkou Lindou Foster, která zde na hradě dělá dvacet let archeologický výzkum, připravujeme publikaci o hradu, která by měla hrad představit v jiném kontextu.

To znamená, že v této rovině dochází k velké změně. Kastelánka Rabí nebude jenom manažerka, ale přináší do našeho městečka i badatelskou činnost.

To určitě. Obecně kastelánská práce je hodně pestrá. Samozřejmě, i jak znám kolegy kastelány, tak každý z nás má něco, co je mu bližší. Ať už jsou to stavební záležitosti, manažerská práce. V mém případě jsou to badatelské záležitosti. Ale to je jenom jedna součást široké palety. Není to tak, že bychom mohli rezignovat na opravy, na údržbu, manažerskou činnost, na změnu konceptu návštěvnického provozu.

V čem tedy spočívá vize nové kastelánky—manažerky?

Mé vnímání hradu je ve dvou rovinách. Jednak bych chtěla změnit prohlídkové trasy. Zachovat trasu „věž“, ale zavést i delší variantu, která by vedla i středověkým palácem, nevěnovala by se tolik faktům, které jde rychle najít na internetu, ale představila v uvozovkách druhý život památky. Tedy, jak se z vyhořelého hradního areálu stala kulturní památka. Představila by příběh 1. poloviny 19. století nebo velké opravy od poloviny 20. století po současnost. Vysvětlovala proč a co děláme, jak opravujeme, jaké máme možnosti, jaké můžeme používat technologie. Druhá věc se týká hradu jako prostoru. Byla bych ráda, aby minimálně velké hradní nádvoří bylo místem, kde mohou lidé delší čas pobýt, které bude upravené, bude tam širší výsadba, zóny klidu.

Počítáte i s využíváním interaktivních a digitálních prostředků?

Budeme muset významně balancovat mezi požadavky moderní doby a autenticitou objektu. Nechceme ji ubít moderní technologií na každém rohu. V dnešní době, kdy všichni koukáme do telefonů, je povídání si s návštěvníky z očí do očí samo o sobě velká interakce a velký úspěch.

Počítáš s nějakými změnami na nádvoří, například něco pro děti?

Ano, ale zase, budeme to muset vytvořit, aby to nějak vypadalo, zapadalo do konceptů, nerušilo a zároveň splňovalo bezpečnostní pravidla.

Jak vnímáš roli hradu v našem městském prostoru? Měl by nějak aktivně působit i za hradbami?

Hrad by chtěl být dobrým sousedem. Chceme být místním otevřením. Rádi bychom se s nimi u nás setkali, aby se i oni šli na hrad podívat a popovídat si. Je to věc, kterou mám zatím v hlavě a konkrétní podoba bude ještě nějaký čas zrát. V rovině hrad-město bych ráda pokračovala v cestě, po které už nějakou chvilku jdeme, což je podle mě velmi dobrá spolupráce s místní samosprávou, s městským úřadem a Rabským

okrašlovacím spolkem. Vzájemně si pomáháme nebo kooperujeme při pořádání kulturních akcí.

Jaké jsou podle tebe klíčové oblasti, kde by hrad a město měli spolupracovat, a co od spolupráce s městem očekáváš?

Měli bychom společně vyhodnotit, co je našim přáním, a jestli se nám ta přání někde potkávají, nebo jestli máme nějaké třecí plochy. Naším cílem je hlavně, aby k nám přišlo přiměřené množství návštěvníků, aby se jim tady líbilo. Byli bychom rádi, aby Rabí nebylo dvouhodinovou zastávkou na trase, ale aby tu byli delší čas, případně 2-3 dny. Náš region má co nabídnout. Když zhodnotíme, co máme společného, případně kde potřebujeme věci korigovat, tak nám z toho asi vyvstane společná cesta.

Vidíš teď nějaké třecí plochy? Jaké zájmy mají odlišný cíl?

Myslím si, že takovou třecí plochou je parkování. Za úskalí vnímám, že jak my, tak vy se můžeme snažit některé věci vykomunikovat, vystupovat mile, příjemně, vysvětlovat, ale když to někdo vnímat nechce, nebude. Kdo je protivný na vás kvůli způsobu parkování, tak si tu frustraci poté vylíje i na nás na pokladně. Nemyslím si, že by to byl problém správy města, či hradu, ale že je to spíše o komunikační stránce.

Co jsou oblasti, které vnímáš, že by měli být položeny na stůl a projednávány společně?

Já mám omezenější manipulační prostor. Vy jakožto samospráva jste docela samostatná jednotka. Ale já v pozici kastelánky mám nad sebou ještě několik stupňů nadřazených pracovníků. Mohou nastat i situace, že to nebude jednání jen o správě hradu, ale že to bude muset být širší dialog s vedením územní památkové správy. Neříkám, že taková situace nastane. Já doufám, že ne.

Jak bys byla ráda, aby fungovalo infocentrum?

Jak jsem to vnímala vloni a vím, že to byla první sezóna, přišlo mi, že jsme fungovali smysluplně. Když se nás návštěvníci ptají například jak se dostat ke kostelíku nebo kamkoli jinam, posíláme je do íčka. Tam mají mapky, větší prostor vysvětlovat. Vy zase znáte náš provoz a máte naše letáčky. Přišlo mi, že jsme fungovali v pohodě. Jediné, co mě napadlo, je inspirace ze Sušice, že bychom mohli někdy zkusit udělat společnou prohlídku hradu a městečka, kde jsou spousty zajímavých míst. Na dni Šumavského trojhradí na téma hrad a jeho město jsem si ověřila, že je o to zájem. S návštěvníky jsem šla na prohlídku hradu a vedle povídání o něm jsme si ukazovali části městečka, proč vznikaly, jak vznikaly. Poté jsme se šli společně podívat na židovský hřbitov, na domky na náměstí. A návštěvníky to velice zajímalo. V tomto směru bych si dokázala představit nějakou spolupráci.

Text a foto Tereza Freidingerová (RN)

Čepidlo radí, pátrá, informuje

Divadlo Čepidlo má nové stálé zázemí a novou hru, kterou uvede na přelomu letošního a příštího roku.

Pátrá

Vlastně už nepátrá, už dopátralo.

Naše čepické divadlo totiž dlouho, poctivě a intenzivně pátralo po své stabilní domovské scéně, klasickém zázemí, zkrátka po místě, kde budeme zkoušet, kde budeme mít kulisy, odkud vše budeme řídit, kde odehrajeme premiéry a kde nám hlavně bude dobře.

Doteď to bylo tak, že kulisy jsme měli různě po půdách, zkoušky v klubovně hasičů nebo venku pod pergolou. Což o to, s klubovnou nikdy žádný problém nebyl. Hasiči nám ji vždy ochotně půjčili, kdykoliv jsme chtěli, ale prostorově to bylo nedostačující. Se samotným hraním bychom se do klubovny vešli, ale pro diváky už by tam prostor moc nebyl. A to se pak zkouší blbě, když hrajete s tím, že to pak stejně bude jinak.

A tak jsme pátrali. Ve hře dlouho byly Žihobce. Tam mají překrásnou divadelní scénu a vstřícnou Veroniku Kočí, vedoucí muzea a infocentra, se kterou už jsme se na tom domlouvali. Akorát ta vzdálenost. Úplně daleko to sice není, každotýdenní dojíždění na zkoušky by asi úplně problém nebyl. Šlo spíš o to, že stále je pro nás prioritou zahrát premiéru nové hry hlavně pro Čepické a další dvě obce našeho trojobecního zřízení. A to pak ideální místo není.

Tak jsme oslovili našeho starostu Míru Krauchera, jestli bychom si mohli vyzkoušet jednu zkoušku na zkoušku v kulturáku a on nebyl proti. Nakonec nebyl ani proti

dalším našim zkouškám na tomto místě, tak jsme zkoušeli a zkoušeli a—jsme tam spokojeni.

Pravděpodobně jsme tedy naše zázemí našli, a pokud to nebude znovu nutné, už dále pátrat nemusíme. A my za to moc děkujeme.

Radí

Nebo spíše „radí se“. Ale to už je také minulostí.

Radili jsme se. Na naší další valné hromadě, kterou jsme nedávno měli. Radili jsme se o dalším směřování našeho divadla. O tom, jestli chceme ještě pokračovat v reprízách naší první hry, jestli přišla ještě nějaká nabídka na její hraní nebo jestli už chceme tuto hru definitivně opustit a věnovat se pouze nové hře, kterou jsme už začali nacvičovat.

Dozvěděli jsme se, že nabídku na hraní první hry jsme dostali z Číhaně, tam už se termín vyrýsoval, a pak ještě z Frymburku, tam se o termínu ještě jedná. Menší problém byl ten, že někdo už tu první hru hrát nechtěl.

Ale protože mnohem větší počet hrát chtěl, tak jsme přeobsadili role těch končících a jedeme zase dál s neměnným nadšením.

Informuje

V tomto případě je sloveso ve správném přítomném čase. Chceme vás právě teď a tady informovat

o domluvených termínech.

Pokud byste nás chtěl někdo vidět, tak v tyto termíny:
Hra „Obecně prospěšná strašidla“—sobota 5. září
od 19 hodin, krytý parket na hřišti za koupalištěm
v Čihani. Termín ve Frymburku je zatím ještě v jednání—
pravděpodobně nějaká sobota v listopadu.

Naše nová hra „Nejlepší věk na pohřeb“ se sice už rýsuje,
termín si ale ještě netroufáme stanovit. S největší
pravděpodobností to ale bude v rábském kulturáku,
v pozdním podzimu nebo někdy brzy potom.

A ještě jedna informace o dění v našem souboru. Nejen,
že pilně nacvičujeme novou hru, ale také vyrážíme
na inspirace za jinými ochotníky. Navštívili jsme sušický
soubor SušDivOch a jeho hru "Valčík tučňáků" a moc
se nám to líbilo. Pak jsme ještě vyjeli do Týna nad
Vltavou do jejich otáčecího hlediště a s potěšením jsme
zhlédli jejich hru "Kytice" v semaforovském provedení.
Naprostá paráda! A výsledek? Máme se ještě co učit.
Takže se fakt snažíme. Pro vás moc rádi.

Sulánová (RN / Čepidlo)

Foto: archiv Čepidlo

5. ročník Prvomájového běhu Rabí-Bojanovice

S přibývajícími roky zakladatelské generace
Prvomájového běhu Bojanovice—Rabí a zpět, tedy
dnešními čtyřicátníky+, se nenápadně posouvá čas
startu závodu. Od ambiciózního kuropění prvního klání
jsme se letos dostali až k jedenácté dopolední. To se ale
může brzy změnit, protože tento ročník ukázal,
kdo nad během v blízké budoucnosti převezme vládu—ti,
kteří ještě neopustili ani základní školu. Kategorii žen
(2 400m) vyhrála třináctiletá Lucie Jůnová a mezi muži
(4 600m) na druhém místě skončil teprve devítiletý Šimon
Polanka. A to oba běželi i dětskou kategorií 900m.

Dívky (900m)

1.	Lucie Jůnová
2.	Kristýna Švehlová, Makéta Švehlová, Tereza Polanková
3.	Linda Žaloudková
4.	Stela Žaloudková
5.	Anna Freidingerová, Rozálie Rajznoverová, Leontýna Polanková

Chlapci (900m)

1.	Šimon Polanka
2.	Michal Polanka
3.	Emil Hruška
4.	Otakar Hruška

Ženy (2 400m)

1.	Lucie Jůnová (dítě v ženské kategorii)
2.	Tereza Freidingerová
3.	Romana Žaloudková
4.	Věra Polanková, Pavlína Švehlová

Ženy v mužské kategorii (4 600m)

1.	Hedvika Votavová (dítě, dívka v mužské dospělé kategorii)
2.	Lucie Kožnarová (žena v mužské kategorii)

Muži (4 600m)

1.	Milan Žaloudek (hatrick)
2.	Šimona Polanka (dítě v dospělé kategorii)
3.	Radek Polanka
4.	Matěj Votava (dítě v dospělé kategorii)
5.	Miloš Barborka ml.
6.	Jan Rajznover (vozičkář v běhu)
7.	Jan Freidinger
8.	Martin Hořovský
9.	Libor Hruška
10.	František Švehla
11.	Pavel Tichopád

Muži 50+ (4 600m)

1.	Josef Růta
2.	Radek Votava
3.	Martin Jůn

Plamen 2026: Bojanovické Bubliny zase o chlup výš. I s přepravkou místo stříkačky

Když chybí tunel, vezme se fólie. Když není stříkačka, pomůžou přepravky a dvě mámy. A když není voda, trénuje se alespoň na sucho. Mladí hasiči a hasičky z Bojanovic i tak na letošním Plameni v Rabí zrychlily oproti loňsku ve všech disciplínách a posunuly se výsledkově výš.

Dvě přepravky, savice, béčková hadice a dvě mámy, které to celé drží pohromadě jako improvizovanou stříkačku. K tomu šest latí obmotaných potravinovou fólií místo tunelu CTIF a požární útok zásadně na sucho. Ne, to není parodie na hasičský sport. To je příprava bojanovických Bublin na Plamen.

A přesto to fungovalo. Na závěrečném setkání v sobotu 23. května 2026 v Rabí se podařilo zlepšit časy ve všech disciplínách a posunout se z loňského 20. místa na 17.

Cíl byl přitom velmi přizemní: žádné hrdinství, ale platné pokusy, nějaké body a ideálně zamířit ve výsledkové listině směrem nahoru. Splněno.

Když se na to podíváme střízlivěji, posun není tak velký, jak by se mohlo zdát—letos startovalo 26 družstev, loni 28. Reálně jde tedy o jedno místo k dobru. Zato řečí bodů, tedy součtu pořadí v jednotlivých disciplínách, už je to lichotivější obrázek: z loňských 96 se děti dostaly na 84 „trestných“ bodů. A to už je rozdíl, který je vidět.

Co opravdu potěšilo, je požární útok CTIF. Tam už to není o náhodě, ale tréninku. Loni 14. čas, letos 13., minimum penalizací. Respekt z komplikované disciplíny děti vybičoval k neúnavnému drilu. Ted' už je limitem spíš věk—na nástřiku stojí i předškoláci v kategorii starších. Ale tenhle problém má jednoduché řešení: děti poporostou.

Štafety (4×60 m a CTIF) ukázaly spíš realitu tréninku.

Ono se totiž těžko běhá přes bariéru, když ji doma nemáte. Nebo po kladině, kterou jste viděli naposledy na závodech. Bojanovičtí měli alespoň štěstí, že si mohli zatrénovat v Žichovicích díky pozvání místních Turbošneků.

A pak je tu klasický požární útok. Tam se láme chleba—nebo spíš proud. Na sucho se dá nacvičit rozběh a základna, kterou už děti skládají rychlostí Usaina Bolta. Jenže bez vody si nástřik prostě nezkusíte. A voda nebyla. Ani mašina. Ani kád'.

Takže první ostrý pokus s vodou přišel až na závodech. Nebyl nejrychlejší, nebyl ani vyloženě pomalý, ale hlavně byl platný. A to se počítá.

Závěr z toho plyne docela jasný. Základnu už děti mají—tu jim bojanovičtí chlapi zvládli vyrobit během jednoho dopoledne poté, co padla zmínka o tréninku na složených pivních setech. Staříčkou mašinu dokázal na jaře resuscitovat David Kožnar. Ted' už zbývá jenom pořídit kád'.ýš

Když to celé vezmeme kolem a kolem, 17. místo je v těchto podmínkách vlastně úspěch. Zvlášť když v devítičlenném družstvu „starších“ byl jeden předškolák a tři děti z mladší kategorie. Takže ano—o chlup výš. Ale ten chlup je pomalu stává stabilním třednem.

Tereza Freidingerová (RN / SDH Bojanovice)

Zimní setkání mladých hasičů: Bojanovice na devátém místě

Radost, stres, zábava. Tak probíhalo zimní setkání očima soutěžících, které letos probíhalo v sobotu 21. února 2026 ve sportovní hale ZŠ Kašperské Hory. Bojanovice měly zástupce v mladší i starší kategorii. Starší se probíjeli do top 10.

Nejdříve jsme přijeli do Kašperských Hor. Když jsme dorazili na místo, bylo asi tak osm hodin ráno. Naše trenérky nejdříve musely odvézt auta, takže jsme měli jako ti nejstarší na starosti tu chvilku ty mladší. Vzali jsme je do šaten a přezuli se. Čekali jsme až trenérky přijdou, abychom mohli jít na nástup a plnit disciplíny.

Naše první disciplína byla hra paměti. Starší i mladší družstvo si zapamatovalo shodně 13 předmětů. Tedy, abych byla přesná, my starší jsme si zapamatovali 14 předmětů, ale rozhodčí nám neuznal slovo hřebík, protože to byl vrut. Hned jsme si říkali, jestli by dokázal rozlišit mezi rtěnkou a leskem na rty.

Po hře paměti nás čekaly signály rukou. Mladší i starší družstvo mělo 12 bodů. Myslím si, že je to skvělý výkon jak za mladší, tak i za starší.

Vždycky jsme udělali 4-5 disciplín a šli si odpočinout, najíst, napít. Disciplín bylo celkem 15 a k tomu jedna bonusová—oblékání hasiče. Mladší družstvo zvládlo hasiče z čas 1:17:07 a starší za 00:27:99.

Poslední disciplínu, na kterou jsme šli, byl „brankář“. To znamená střílení tenisáků florbalovou holí do branky s bariérou v podobě brankáře. Teorie lehká, provedení horší, o čemž svědčí i náš výsledek. Mladší družstvo získalo 4 body a starší 5 bodů z 15 možných.

Po sečtení všech disciplín získali starší 164 bodů a mladší 133 bodů z 225 možných. Na jaké pořadí nám to ale stačilo, jsme si museli opravdu dlouho počkat. Bylo to

strašně dlouhé, dlouhé, nekonečné, ale stálo to za to. Sice se ani jeden tým neumístil v top 5, což znamená, že jsme si neodvezli žádný dort, ale výsledek nás potěšil. Starší družstvo se umístilo v top 10, a to na 9. místě z 45 družstev. Mladší byli 19. z 35 družstev. Byl to neskutečně skvělý výkon za obě družstva a myslím si, že se teď budeme jenom zlepšovat a zlepšovat. A dokonce jsme si řekli, že příští rok bude bedna, protože od té nás dělilo jenom 7,5 bodů.

Pocity závodnic a závodníků

Maky (členka mladšího družstva): „*Nejdříve moje pocity byly stresující, ale nakonec jsme byli dobří!*“

Kiki (členka staršího družstva): „*Před soutěží jsem se těšila, ale byla jsem trochu ve stresu. A po soutěží jsem byla ráda z toho našeho krásného výsledku.*“

Šíma (člen mladšího družstva): „*Před soutěží jsem se těšil a po soutěží to bylo špatný.*“

Terezka (členka staršího družstva): „*Před tím jsem byla celkem vystresovaná, protože jsem moc neuměla dopravní značky, ale nakonec jsem je zvládla, takže nakonec moje pocity byly skvělé.*“

A tak proběhlo zimní setkání očima soutěžících. A hlavně příští rok bedna!

Lucie Jůnová (KMH SDH Bojanovice)

Biatlon nebo hokej. Pod pěti kruhy se sportovalo i v rábské mateřské škole

Zimní olympijské hry letos dorazily i do naší mateřské školy. Na chvíli se z dětí stali malí sportovci a třída se proměnila v opravdový olympijský areál. Nechyběly kruhy ani olympijský oheň.

Děti jsme seznámili s tím, co olympiáda znamená. Vysvětlili jim symboliku olympijských kruhů a význam olympijské pochodeň. Povídali jsme si o tom, že hry nejsou jen o vítězství, ale především o radosti z pohybu.

Děti si samy vyrobily olympijskou vlajku s kruhy i pochodeň. Slavnostní zahájení proběhlo za přinesení olympijského ohně. Symbolicky jsme tak odstartovali naše zimní hry.

Děti byly natěšené a atmosféra byla až slavnostní. Olympijským heslem: „Není důležité vyhrát, ale zúčastnit se,“ jsme se mohli pustit do první disciplíny.

A jaké sporty jsme si vyzkoušeli? Vyrobili jsme si vlastní lyže a vyrazili na biatlon. Zahráli jsme si lední hokej a zdolali slalomovou dráhu. Všechny disciplíny děti moc

bavily a do každé se pustily s velkým nadšením.

Malí sportovci byli skvělí. Navzájem si fandili a podporovali se. Bojovali ze všech sil a jejich výkony byly úžasné. Radost z pohybu byla vidět na každém z nich.

Na závěr proběhlo slavnostní vyhlášení. Každý sportovec obdržel medaili za snahu a účast, protože vítězem byl tentokrát opravdu každý. Celou olympiádu jsme zakončili poslechem české hymny, která dodala celé akci důstojnou tečku.

Naše olympijské hry se velmi vydařily a dětem přinesly nejen radost z pohybu, ale i mnoho krásných zážitků. A já jsem na ně moc pyšná, jak jeden druhému vítězství přál a ze srdce mu fandil.

Ivana Brejchová (MŠ Rábí)

Děti z MŠ Rabí na stopě lesnímu tajemství

Už delší dobu se s dětmi z naší mateřské školy snažíme pomocí fotopasti zachytit některá z lesních zvířat. Fotopast jsme vyhráli v soutěži pořádané Českým svazem ochránců přírody a od té chvíle se pro nás stala nejen šikovným pomocníkem, ale především zdrojem velkého dobrodružství a společného objevování.

Naším původním snem bylo vyfotit bobra. Protože jsme se ale obávali, aby nám fotopast někdo z mnoha „lodičkářů“ plujících po řece neodnesl, rozhodli jsme se zahájit pátrání v lesích okolo Rabí. A právě tam to všechno začalo.

Fotopast jsme připevňovali na stromy plni napětí a očekávání, jaké překvapení nám les nadělí. A naše první úlovky? Dvě srnky, myši a pak také jedno tajemné zvíře s krátkýma nohama. To rozpoutalo skutečnou detektivní debatu o tom, co jsme vlastně vyfotili—padaly návrhy od jezevce přes lišku až po zatoulaného pejska. Velkou radost nám přinesla nejen samotná fotografie, ale i společné pátrání.

Naše výpravy za zvířaty jsou pokaždé plné překvapení a veselých příhod. Někdy dojdou baterie a nevyfotí se ani jediný snímek, jindy si fotopast pořídí třicet fotografií nás samotných. I to k našemu bádání patří—a bereme to s úsměvem. Děti tak přirozeně poznávají, že příroda má svá vlastní pravidla a že k opravdovým objevům patří trpělivost, vytrvalost i schopnost smířit se s neúspěchem.

Vysněnou fotografii bobra zatím nemáme, ale rozhodně se nevzdáváme. A kdo ví? Třeba se nám jednou rozhodne zapózovat skutečný král lesa.

Hana Nováková (MŠ Rabí)

Záhada zachycená fotopastí. Kuna? Srnka? Kočka? Foto: MŠ Rabí

Desítky pytlů odpadu a smutný obraz přírody. Dobrovolníci v akci Uklid'me Česko vyčistili okolí Rabí

Když se nás osmnáct dobrovolníků vydalo v sobotu 21. března 2026 uklízet okolí Rabí v rámci akce Uklid'me Česko, asi nikdo z nás netušil, že si z přírody odneseme nejen desítky pytlů odpadu, ale i poněkud smutný obrázek o tom, jak se k ní umíme, nebo spíše neumíme chovat.

Člověk by čekal pár papírků, možná zapomenutou PET lahev. Místo toho jsme nacházeli poklady, které by si zasloužily vlastní výstavku. Kanystry—spoustu kanystrů, některé dokonce s chemikáliemi, víko od kovového sudu, trofeje z karoserií aut... a pak přišla ona chvíle, kdy si řeknete, že už vás asi nic nepřekvapí.

Omyl.

V lesíku pod rábským hradem na nás čekala opravdová „perlička”—dámský tampon. Samozřejmě použitý. V tu chvíli se z ekologické akce stává spíš test silné povahy a odolnosti vůči lidské tvořivosti.

Celkem se nás sešlo osmnáct, včetně dětí, které si tak mohly udělat poměrně realistický obrázek o tom, jak se někteří lidé chovají k přírodě. Pytle se plnily, hromady odpadu rostly a přesná čísla v kilogramech nevíme, ale upřímně, možná je lepší to ani nevědět.

Na závěr nás čekala zasloužená odměna v podobě opékání buřtů u mateřské školy. Jenže počasí mělo vlastní názor—mrholení odradilo všechny kromě nejodolnějšího jádra sběračů. Škoda, protože právě tihle lidé si ten buřt zasloužili možná dvojnásob.

A tak si říkám, že by tahle tradice stála za zachování. Nejen kvůli uklizené přírodě, ale i kvůli tomu zvláštnímu pocitu, kdy si uvědomíte, že i když svět občas připomíná skládku, pořád se najdou lidé, kteří s tím chtějí něco dělat.

Eva Mešinová (MŠ Rabí)

Turnaj v dámě v Krušných horách: Naši dámisté opět mezi nejlepšími

Forma se našich hráčů dámy drží jako klíště. Po skvělém tradičním prosincovém turnaji v Rábí to pokračovalo i na významném turnaji v Nové Vsi v Krušných horách, na kterém se hraje mistrovství republiky mládeže v české dámě a je sem vložený turnaj dospělých, do kterého se vždy přihlásí prakticky celá česká špička. Letos chyběl prakticky jen úřadující mistr republiky Filip Karet z Prahy.

Jedná se totiž o turnaj, který je bohatě dotovaný místními občany a podnikateli, a pořadatel Jarda Dvořák se vždy postará o úžasné ceny a neskutečný raut zakončený zvěřinovým gulášem. A proto není divu, že se sešlo 18 hráčů.

Hrálo se 7 partií švýcarským systémem a hned od začátku naši hráči Robert Töpfer a Petr Janoušek drželi čelní pozice. Töpferovi se konečně podařilo neprohrát jedinou partii, remizoval s mnohonásobným mistrem Jiřím Syslem, kterého Janoušek dokonce porazil, čímž umetl cestičku svému parťákovi. A to ještě byla

jeho pozornost oslabena. Po očku totiž sledoval výkony svého syna, který zde byl poprvé, a nakonec slavil 5. místo z 20 hráčů.

Töpfer ustál dramatickou koncovku s nebezpečným Martinem Vondrou a vítězstvím se vyhoupl do čela. Protože stejně uspěl i Janoušek, finále se stalo záležitostí dvou kamarádů. Na první místo se tlačil i další mnohonásobný mistr a nám dobře známý Václav Kříšta, kterému počítač přisoudil v posledním kole slabšího soupeře, a tak Töpfer nemohl nabídnout Janouškovi remízu. Soustředěnou hrou vyhrál, a tím i celý turnaj. Veliký úspěch.

A tak věříme, že forma bude pokračovat i v dalších turnajích.

Robert Töpfer (RN)

FK Budějice: Ani Kanáry nebyly restartem ke světlým zítřkům

I když začátek roku vypadal velmi nadějně, světlé fotbalové zítřky se bohužel nekonaly. A to i navzdory společnému sportovnímu soustředění v Las Palmas.

Fotbalový klub FK Budějice 2012 se již podruhé zásluhou sponzorů vydal na Kanáry, do Las Palmas. Toto soustředění mělo být oproti minulému o level výše. Žádné polehávání na pláži a ochutnávání místních drinků, ale skutečný trénink. Došlo i na přátelské utkání s místním klubem a nadějný výsledek—prohra 3:5—dala tušit velké odhodlání do jarních bojů.

Ale zase došlo na známý budějický tobogán, vysoké ztráty, a pak vydřená vítězství. Nadějná šňůra čítající výhru s Kašperskými Horami 1:0, dramatickou remízu se silnou Železnou Rudou 1:1 a slavné vítězství nad ještě silnějšími Běšinami 5:0—což byl skutečný koncert—však byla utnutá potupnou prohrou s beznadějně posledními Velkými Hydčicemi na jejich půdě 5:1. A to ještě brankářský nezmar Pavel Toucha chytil dalších minimálně pět tutovek, čímž se pasoval na jednoznačně nejlepšího hráče zápasu. Na výsledku se podepsalo

i vedení, které nebylo schopno zajistit početnější a silnější sestavu, ale i ti, co nastoupili působili odevzdaným dojmem, jakoby o nic nešlo.

Ale vždycky o něco jde. Hlavně o čest a jméno klubu, a také o konečnou podobu tabulky. Vždyť 3. místo není bodově tak daleko. A navíc, skutečně Budějické čekají světlejší zítřky. Na letošní valné hromadě se nechal slyšet starosta Budějic Pavel Huda, že je na cestě velká dotace s návrhem postavit v Budějicích hřiště s umělou trávou. Odpadlo by pak ježdění do Sušice na tréninky a „umělku“ by mohly využívat i okolní celky v případě špatného počasí.

Věřme, že tým se na závěr sezóny vzchopí a zakončí své letošní účinkování alespoň v první polovině tabulky. Kádr na to je. A přání na závěr? Ať je další sezóna odrazovým můstkem k výkonům, které budou věrným fanouškům dělat jenom radost.

Robert Töpfer (RN)

Text byl zaslán do redakce před koncem sezóny.

Sakra mokrý masopust v Čepících

Sice už máme stolní kalendář otočený na druhou stranu a přetočený skoro stejný počet stránek, jako tomu bylo v době masopustu, já bych se ale ještě k této krásné akci stejně ráda vrátila.

Sobota 14. února 2026. Svátek svatého Valentýna a také svátek čepického masopustu. Předpověď počasí příznivá nebyla. Častý déšť. Od rána koukáme z okna a doufáme, že se spletlí. A představte si—spletlí. Nikoli ale „naštěstí“, nýbrž „bohužel“. Protože déšť nebyl častý, ale neúnavně vytrvalý. Nepřestalo pršet ani na malinkatou chvilinku.

Tak se skoro u všech doma od rána usilovně přemýšlelo, jak si vytunit kostým, aby promokl co nejméně. Někdo pod něj na hulváta narval nepromokavou bundu, jiný si jednoduše vzal deštník. A třeba muzikanti—ti si zakryli své milované hýčkané nástroje obyčejným kusem igelitu.

Zkrátka poradil si každý, komu se ten den do našeho průvodu chtělo. A těch bylo celkem 71. Opět vysoké číslo, na které jsme náležitě pyšní.

Jednu nevýhodu tahle obrovská účast přeci jenom má. Výběr kostýmu. Přesto, že si s tím většina z nás dá opravdu pečlivou práci, každý rok neúnavně vyrábí novou masku podle svého nejlepšího cítění a vyladuje ji do nejmenšího detailu, s velkou pravděpodobností se už někdy nějaká stejná nebo podobná u nás objevila.

Až na jednu výjimku.

Jirka Valdman. Ten má nové nápady stále. Nechápeme, kam na ně chodí? U něj platí jedno pravidlo—co nápad, to originál precizně vyladěný do posledního puntíku. Vlastně ještě jedno pravidlo u Jirky platí. Téměř každá maska musí být neskutečně těžká a ještě víc nepohodlná. Záchod, sprchový kout, poštovní schránka.

A letos? Zánovní automatická pračka, dokonce s košem

prádla. Mazec. Paráda. Úžasný. Jirko, nevím, kam až sahají tvé vymýšlečí schopnosti (doufáme, že hodně daleko), ale jeden momentální nápad bych pro tebe měla. Až opravdu někdy nebudeš vědět, za co máš jít, nalep si na sebe pár asi tunových šutrů a můžeš jít za Mount Everest. Přesně podle tvého pravidla číslo dvě.

My ostatní se většinou opakujeme, ale to není vůbec podstatné. Naopak. Některé klasické masopustní masky by neměly chybět v žádném průvodu.

Neopakují se jenom masky, opakuje se i štědrost a pohostinnost našich milých sousedů. Bez toho, že nám otevřete a nabídnete byť jen kousek chleba, by žádný průvod smysl neměl, i kdyby v něm šlo tisíce originálních masek. A letos si sousedé poradili i s deštěm.

Pokud se báli, že by jejich obvyklý občerstvovací stolek vlivem vody shůry nevyvázl bez újmy na kvalitě, přichystali ho jinde, třeba v kufru auta. A hotovo. Jednoduché, praktické, ale hlavně strašně originální.

A my tleskáme. Všem. A děkujeme.

A komu ještě děkujeme, tak to jsou samozřejmě naši muzikanti—Míla Ježek, Viktor Koudelka, Jirka Ouda a Štěpa Kůs. Je mi jasné, že své nástroje pak dosušovali pěkných pár dní. S jejich skvělým hudebním doprovodem nám vlastně ten déšť ani tolik nevadil. A samozřejmě díky každému, kdo se do průvodu ten den vydal. Suchý domů nepřišel určitě nikdo, ale: Komu z nás to vadilo?

Hana Sulánová (RN)

JSDHO Rábí

V době letních prázdnin zasahovali hasiči města Rábí u dvou velkých lesních požárů. Ve Velharticích (22. července 2026, zasaženo přibližně 5 ha lesa) a v oblasti Šimanov—Rozsedly (4. srpna 2026, nasazeno 10 mužů, zasaženo přibližně 6 ha lesa).

Hydrologické sucho

Hladina a průtoky v létě podle ČHMÚ klesly na kritické hodnoty. V Otavě se stav dostal těsně nad hodnotu 20 cm (stav akutního sucha), 2 m³/s průtoku a k teplotě 21 °C (v Sušici).

Přitom průměr je mezi 4 a 10 m³. Například Černíčský potok (vpravo) vyschl zcela.

◀ Rábí Majami bíč

Obecní plovárna na Otavě se dočkala ohraničeného stání pro auta návštěvníků.

Destinace Sušicko ▶

V rámci pracovní skupiny Otava, jsme společně s dalšími obcemi na Otavě—Dlouhou Vsí, Sušicí, Zichovicemi a Horažďovicemi podali podněty k plánu povodí Vltavy na období 2027-2033.

IC města Rabí

Návštěvnost oproti loňské sezóně stoupla o 28 %. K 11. srpnu IC navštívilo 5 000 lidí. V nabídce přibýly nové turistické vizitky, šperky ze Strašína nebo odpočinkový prostor rábské herny v 1. patře domu Měšťanka Rabí.

MŠ Rabí

Děti v mateřské škole si pod vedením paní učitelky Hanky vyrobily vlastní látkové tašky Rabí. Látku zaměřily, nastříhaly, sešily a fukacími fixami vyzdobily vlastním designem—helikoptéry, letadly, květinami nebo raketami.

KMH SDH Bojanovice

V soutěži Požární ochrana očima dětí se mladé hasičky z SDH Bojanovice umístily na 1. místě v okresním i krajském kole v kategorii digitální animace. Společnými silami zanimovaly krátké video o 350 obrázcích na téma „elektrina dobrý sluha, špatný pán.“ Foto z předávání v Klatovech.

◀ Den otevřených pokladů Sušicka

8. května jsem se společně s hradem Rabí zapojili do 1. ročníku akce, která zve návštěvníky do běžně ne zcela dostupných míst. V Rabí mohli zájemci navštívit kostel Nejsvětější Trojice.

Pod Třešní ▶

Gratulujeme Pavlovi a Květě k pěti hvězdičkám na Mapy.cz

Podpořte bývalou synagogu v Rabí v soutěži „Stavba roku Plzeňského kraje 2025“

Bývalá synagoga v Rabí se dočkala velké proměny, díky které je nominovaná na titul Stavba roku Plzeňského kraje 2025. Hlasovat může i veřejnost jedním klikem do 23. srpna 2026 na portálu www.stavbarokupk.cz

Rekonstrukce bývalé synagogy pod hradem Rabí proměnila léta opuštěný objekt v rodinné rekreační zázemí. Stavba má bohatou historii: od panského domu 15. století přes židovskou modlitebnu až po obytný dům, jímž se stala koncem 19. století. V roce 1993 byla prohlášena za kulturní památku, poté však dlouho chátrala. Noví majitelé se rozhodli obnovit ji s důrazem na zachování její malebnosti v kontextu celého podhradí.

Architektka Vladimíra Martinovská z plzeňského studia MAM ateliér stála před několika výzvami najednou: propojit původně oddělená podlaží v jeden funkční celek, nenápadně integrovat současné technologie a zároveň se pohybovat v omezeném rozpočtu. Projekt proto připravila tak, aby vyhověl požadavkům památkové péče a zároveň dosáhl na dotace z programu Nová zelená úsporám.

Hlavní zásahy probíhaly uvnitř, aby exteriér zůstal téměř nedotčen. V suterénu na úrovni dvora vznikla kuchyně s jídelnou a koupelnou. Přízemí, kde bývala hlavní

modlitebna a ženská lóže, se proměnilo v obývací prostor a ložnici—s dochovaným půlkruhovým oknem jako tichou vzpomínkou na původní sakrální funkci. V podkroví přibýly další dvě ložnice, takže dům nabízí celkem osm míst k přespaní.

Každé podlaží má svůj vlastní charakter. Suterén je ponechán v přiznaném surovém stavu: středověký sklep má provětrávanou podlahu odvádějící vlhkost a veškerý nábytek je navržen s ohledem na cirkulaci vzduchu. V přízemí jsou tradiční venkovské světnice s obnovenými špaletovými okny. Podkroví pak završuje barokní krov—pečlivě opravený, doplněný a dnes sloužící jako nosná i estetická kostra celého prostoru.

Výsledkem je dům, který nic nepředstírá. Stopy času jsou zde čitelné i hmatatelné – a přesto je vše připraveno pro pohodlné užívání. Rekonstrukce bývalé synagogy v Rabí ukazuje, že péče o historické dědictví a nároky současného života si nemusí odporovat. Právě naopak.

*Text: Vladimíra Martinovská
Foto: Matěj Hošek*

Usnesení zastupitelstva č. 19/2026

z veřejného zasedání zastupitelstva města Rabí ze dne 09. 03. 2026 od 17 hodin v zasedací místnosti požární zbrojnice v Rabí. Počet přítomných zastupitelů 7 omluvení p. Jan Strolený a p. Radka Janečková. ZM Rabí je usnášeníschopné.

1) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje ověřovateli zápisu p. Irenu Koutníkovou a p. Petra Balcara a zapisovatelkou p. Zdeňku Hrabovou

Pro 7 Proti 0 Zdrželi se 0

2) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje navržený program zasedání.

Pro 7 Proti 0 Zdrželi se 0

3) Zastupitelstvo města schvaluje agendu MěÚ.

Pro 7 Proti 0 Zdrželi se 0

4) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje svatební termíny pro rok 2026 dle příloženého návrhu.

Pro 7 Proti 0 Zdrželi se 0

5) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje uzavření dodatku ke smlouvě o úvěru:

a) registrační číslo 99029641912, se společností Komerční banka, a.s. a Městem Rabí, IČO: 00256030. Dodatkem se mění úroková sazba od 30.4.2026 do 29.4.2029 ve výši 3,78% p.a. z jistiny úvěru,

b) registrační číslo 99040343968, se společností Komerční banka, a.s. a Městem Rabí, IČO: 00256030. Dodatkem se mění úroková sazba od 30.4.2026 do 31.12.2028 ve výši 3,76% p.a. z jistiny úvěru.

Pro 7 Proti 0 Zdrželi se 0

6) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje dohodu o členství, partnerství a spolupráci se spolkem Turistická oblast Pošumaví, z.s., se sídlem: Náměstí 133, 340 34 Plánice, IČO: 22741011.

Pro 7 Proti 0 Zdrželi se 0

7) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje záporný hospodářský výsledek MŠ Rabí ve výši 93.176,77 Kč a jeho částečné krytí z rezervního fondu ve výši 30.000 Kč.

Pro 7 Proti 0 Zdrželi se 0

8) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje zřizovací listinu Mateřské školy Rabí.

Pro 7 Proti 0 Zdrželi se 0

9) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje záměr směny pozemků v lokalitě Rybárna dle předloženého návrhu.

Pro 7 Proti 0 Zdrželi se 0

10) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje, po předchozím uveřejnění záměru, směnnou smlouvu s OD Soběšice na jejíž základě město Rabí smění vlastní pozemek p.č. 336 v

k.ú. Rabí za pozemek p.č. 268/22 v k.ú. Rabí z důvodů sjednocení pozemků v lokalitě budoucí ČOV.

Pro 7 Proti 0 Zdrželi se 0

11) Zastupitelstvo města Rabí neschvaluje žádost o doplnění osvětlení ze dne 16. 2. 2026 z důvodu, že se jedná o slepou komunikaci s minimálním provozem sloužící pouze jako přístup ke dvěma nemovitostem, kde zřízení nového světelného bodu není z hlediska veřejného zájmu a hospodárnosti vynakládání veřejných prostředků odůvodněné.

Pro 7 Proti 0 Zdrželi se 0

12) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje poskytnutí:

a) daru ve výši 20 000 Kč spolku - SDH Rabí (IČO: 65579224), SDH Čepice (IČ: 66342040), SDH Bojanovice (IČO: 66342040), ROSa Rabí (IČO: 22866663) a MS Březinka (IČ: 48351687)

b) dar ve výši 10 000 Kč Český svazu včelařů, ZO Rabí (IČ: 63515873),

c) účelovou dotaci ve výši 30 000 Kč na pořádání kulturní akce Sraz harmonikářů v Čepicích SDH Čepice (IČ: 66342040).

Pro 7 Proti 0 Zdrželi se 0

13) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje poskytnutí daru ve výši 15.000 Kč Charitě Sušice, IČO: 64388441.

Pro 7 Proti 0 Zdrželi se 0

14) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje dotaci na dopravní

obslužnost pro rok 2026 ve výši 36.704 Kč.

Pro 7 Proti 0 Zdrželi se 0

15) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje žádosti o dotace z Plzeňského kraje v programu:

- PSOV 2026 (Zřízení vrtu a zajištění zásobování pitnou vodou – hasičská zbrojnice Bojanovice),

- Zdravá krajina 2026 (Arboristické ošetření stromů Rabí, Bojanovice, Čepice),

- Podpora jednotek sborů dobrovolných hasičů obcí Plzeňského kraje v roce 2026.

Pro 7 Proti 0 Zdrželi se 0

16) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje rozpočtová opatření č 1/2026 dle návrhu

Pro 7 Proti 0 Zdrželi se 0

Usnesení zastupitelstva č. 20/2026

z veřejného zasedání zastupitelstva města Rabí ze dne 08. 06. 2026 od 17 hodin v Měšťance v Rabí.
Počet přítomných zastupitelů 9 omluvení 0. ZM Rabí je usnášeníschopné.

1) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje ověřovateli zápisu p. Josefa Tauchena a p. Petra Balcara a zapisovatelkou p. Zdeňku Hrabovou

Pro 9 Proti 0 Zdrželi se 0

2) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje navržený program zasedání.

Pro 9 Proti 0 Zdrželi se 0

3) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje plnění bodů agendy MěÚ dle návrhu.

Pro 9 Proti 0 Zdrželi se 0

4) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje uzavření darovací smlouvy s paní Janou Shropshire, bytem Šrobárova 2611/7, 058 01 Poprad, Slovenská republika, jejímž předmětem je bezúplatný převod spoluvlastnického podílu o velikosti id. 1/2 na lesních pozemcích zapsaných na LV č. 306 pro katastrální území Rabí, a pověřuje starostu města podpisem darovací smlouvy a souvisejících dokumentů.

Pro 9 Proti 0 Zdrželi se 0

5) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje smlouvy o poskytnutí účelové dotace provozovateli obchodu v Čepicích (p. Polanková, IČO:61149314) a Rabí (p. Quang Chung Ngo, IČO: 26361361) dle návrhu a přijetí dotace od PK v rámci programu Zachování prodejen 2026.

Pro 9 Proti 0 Zdrželi se 0

6) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje výběr dodavatele veřejné zakázky malého rozsahu na akci „Zřízení vrtu a zajištění zásobování vodou – hasičská zbrojnice Bojanovice“ a uzavření smlouvy o dílo se společností VAK SERVIS s.r.o., IČO 26375869, která podala ekonomicky nejvýhodnější nabídku s nabídkovou cenou 518 485 Kč včetně DPH.

Pro 9 Proti 0 Zdrželi se 0

7) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje přijetí daru ve výši 25.000 Kč od SDH Čepice do rozpočtu města Rabí.

Pro 9 Proti 0 Zdrželi se 0

8) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje:

a) zřízení odběrného místa elektrické energie, elektroměrového rozvaděče a souvisejících zařízení k pozemku p. č. 1331/2 v k. ú. Rabí na náklady nájemce. Veškeré náklady spojené se zřízením, provozem a údržbou zařízení nese nájemce. Nájemci nevzniká vůči městu Rabí nárok na náhradu vynaložených nákladů ani na vypořádání zhodnocení pozemku. Po skončení nájemního vztahu zůstávají veškerá pevně zabudovaná zařízení na pozemku a nájemce není oprávněn je odstranit, pokud se smluvní strany nedohodnou jinak,

b) dodatek k nájemní smlouvě k pozemku p.č. 1331/2 v k.ú. Rabí.

Pro 9 Proti 0 Zdrželi se 0

9) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje dodatek č.1 ke Smlouvě o nájmu pozemků s nájemcem Čepický minipivovar s.r.o., IČO: 05450659.

Pro 9 Proti 0 Zdrželi se 1 p. Janečková

10) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje po předchozím uveřejnění záměru smlouvu o pronájmu části pozemku p.č. 1775/1 v k.ú. Rabí, který je tvořený terasou před domem č.p. 61.

Pro 9 Proti 0 Zdrželi se 0

11) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje uzavření Dohody o podmínkách užívání části pozemku p. č. 374/1 v k. ú. Bojanovice pod Rabím s panem Josefem Růtou za účelem údržby bezlesí v ochranném pásmu nadzemního vedení elektrické energie, pastvy ovcí a zajištění přístupu k navazujícím pozemkům a k objektu Paškovy chaty. Dohoda bude uzavřena jako bezúplatná, odvolatelná a nebude zakládat nájemní vztah, pacht, služebnost ani jiné věcné právo k dotčenému pozemku.

Pro 9 Proti 0 Zdrželi se 0

12) Zastupitelstvo města Rabí neschvaluje nájemní smlouvu o pronájmu části pozemku s Paylem Smetanou, ul. Americké armády 84, 342 01 Sušice, IČO: 87898853

Pro 7 Proti 0 Zdrželi se 2 p. Kraucher, p. Strolený

13) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje umístění stavby u č.p. 20 dle přiložené situace.

Pro 9 Proti 0 Zdrželi se 0

14) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje přijetí daru pozemku p.č. 1762/11 a 1762/12 v k.ú. Rabí dle GP č.470-1057/2026 a pověřuje starostu podpisem darovací smlouvy.

Pro 9 Proti 0 Zdrželi se 0

15) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje:

a) umístění samoobslužného výdejního boxu společnosti Alza.cz a.s. na části pozemku(1762/11), který je předmětem jednání o daru s vlastníkem (PK, SUSPK),
b) uzavření Smlouvy o nájmu části nemovitosti k umístění a provozování výdejního boxu se SUSPK a Smlouvy o podnájmu prostor s Alza.cz, a.s. a dalších souvisejících smluvních dokumentů nezbytných k realizaci záměru,
c) provedení souvisejících terénních, sadových a estetických úprav okolního prostoru s cílem začlenit výdejní box do veřejného prostranství způsobem odpovídajícím charakteru města a minimalizovat jeho vizuální dopad na okolí,

d) konkrétní podoba těchto úprav bude před realizací projednána s vlastníky přilehlých nemovitostí čp. 31 a čp. 78 a se členy Zastupitelstva města Rabí.

Pro 9 Proti 0 Zdrželi se 0

16) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje uzavření smlouvy o kontokorentním úvěru se společností Komerční banka, a.s., a Městem Rabí, IČO: 00256030. Účelem úvěru je časový nesoulad mezi příjmy a výdaji. Výše limitu je 2 000.000,- Kč, splatnost úvěru 3.6.2027. Úroková sazba

pohyblivá ve výši 1M PRIBOR a pevná odchylka ve výši 0,63% p.a. Úvěr je bez zajištění.

Pro 8 Proti 0 Zdrželi se 1 p. Janečková

17) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje zápis kroniky za rok 2025.

Pro 9 Proti 0 Zdrželi se 0

18) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje stávající počet 9 členů zastupitelstva pro následující volební období.

Pro 9 Proti 0 Zdrželi se 0

19) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje registraci akce a rozhodnutí o poskytnutí dotace akce č. 117D762300026.

Pro 9 Proti 0 Zdrželi se 0

20) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje uzavření smlouvy o výpůjčce s Měšťanka, z.s. IČO: 24985473.

Pro 9 Proti 0 Zdrželi se 0

21) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje:

- a) závěrečný účet města Rabí za rok 2025 – bez výhrad,
- b) zprávu o výsledku přezkoumání hospodaření města Rabí za rok 2025 s výrokem – bez výhrad
- c) účetní závěrku za rok 2025.

Pro 9 Proti 0 Zdrželi se 0

22) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje rozpočtová opatření dle přiloženého návrhu.

Pro 9 Proti 0 Zdrželi se 0

23) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje stavbu: „Rodinný dům a zahradní domek změna stavby před dokončením“.

Pro 9 Proti 0 Zdrželi se 0

24) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje majetkové vypořádání s obcí Žichovice týkající se stavby vodojemu a souhlasí se zveřejněním záměru.

Pro 9 Proti 0 Zdrželi se 0

Usnesení zastupitelstva č. 21/2026

z veřejného zasedání zastupitelstva města Rabí ze dne 29. 06. 2026 od 17 hodin v budově radnice č.p. 15 v Rabí. Počet přítomných zastupitelů 6 omluveni p. Jan Strolený, Marie Jamrichová, Radka Janečková ZM Rabí je usnášeníschopné.

1) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje ověřovateli zápisu p. Josefa Tauchena a p. Petra Balcara a zapisovatelkou p. Zdeňku Hrabovou

Pro 6 Proti 0 Zdrželi se 0

2) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje navržený program zasedání.

Pro 6 Proti 0 Zdrželi se 0

3) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje uzavření darovací smlouvy s paní Janou Shropshire, bytem Šrobárova 2611/7, 058 01 Poprad, Slovenská republika, jejímž předmětem je bezúplatný převod spoluvlastnického podílu o velikosti id. 1/2 na pozemcích p.č. 462 a 439 zapsaných na LV č. 306 pro katastrální území Rabí, a pověřuje starostu města podpisem darovací smlouvy a souvisejících dokumentů.

Pro 6 Proti 0 Zdrželi se 0

4) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje po předchozím zveřejnění záměru prodej pozemku p. č. 53/2 a oddělených částí pozemků p. č. 53/3 a p. č. 1257/7 v k. ú. Bojanovice pod Rabím dle geometrického plánu č. 145-230/2022 o celkové výměře 311 m² za kupní cenu 45 Kč/m² do podílového spoluvlastnictví Ing. Petry Mikové, bytem Půlkruhová 448, 262 04 Nová Ves pod Pleší, id. 1/2, a Františka Švehly, bytem Bojanovice 41, 342 01 Rabí, id. 1/2. Náklady spojené s převodem (geometrický plán, správní poplatek za vklad vlastnického práva do katastru nemovitostí a další související náklady) hradí kupující. Důvodem prodeje je narovnání majetkoprávních vztahů a uvedení vlastnického stavu do souladu se skutečným stavem v terénu.

Pro 6 Proti 0 Zdrželi se 0

PODPOŘTE RÁBSKÉ NOVINY

Rábské noviny včetně jejich online verze, Facebooku, Instagramu a YouTube kanálu vydávají město Rabí a Rabský okrašlovací spolek, z. s.

Finančním příspěvkem podpoříte jejich kvalitu a udržitelnost. Děkujeme!

Částku můžete upravit dle vlastních preferencí.

239324891 / 0300

200,00 CZK

rabi.cz/rabske-novinky

@Rabimesto

Kalendář léto-zima 2026

srpen

- 15.8. Ze sklepení až na věž | hrad Rábí
- 16.8. 24. Pohádkový den s Karlem Klostermannem a Václavem Vydrou na rábském náměstíčku
- 22.8. Hradozámecká noc
- 22.8. Literární hudební program Přemysla Ruta „Strašlivé Čechy!“
- 23.8. Divadelní představení „Pelišky“ | hrad Rábí
- 29.8. Ze sklepení až na věž | hrad Rábí

září

- 5.9. Divadelní představení „Fantom z La Galette“ | hrad Rábí
- 19.9. 20. ročník RuinFest Rábí
- 26. a 27.9. Dny šumavského trojhradí

prosinec

- 5.12. Nebíčko a Peklíčko | hrad Rábí
- 12. a 13. 12. Vánoce na hradu Rábí

Aktualizovaný seznam akcí včetně podrobností najdete na www.rabi.cz/kalendar-akci

Vydává město Rábí a ROSa, z.s.
Rábí 15, 342 01 Rábí, IČO: 22866663
Vychází 4x ročně. Evidenční číslo MK ČR E 20224.
Číslo účtu spolku ROSa: 239324891/0300
Náklad 250 kusů, vychází zdarma.
Rábíské noviny číslo 66 (18. ročník, číslo 2)
Uzávěrka pro číslo 67 je 31. října 2026

Šéfredaktorka: Tereza Freidingerová
Redakce: Tereza Freidingerová, Marie Jamrichová,
Miroslav Kraucher, Hana Sulánová, Robert Töpfer
Grafika a sazba novin: Tereza Freidingerová
Titulní foto: Loučení s předškoláky v MŠ Rábí
Kontakt: rabskenoviny@seznam.cz
www.rabi.cz/rabske-novinky

@Rabimesto

@spolekrosarabi

město
RABÍ